

เครื่องชีวิต

ภายใต้แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร
ตามพระราชดำริ
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
ฉบับที่ 4
พ.ศ. 2550 - 2559

คำนำ

การติดตามและการประเมินผลเป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการให้การดำเนินงานพัฒนาเด็กและเยาวชน ตามแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร ตามพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550 – 2559) นี้ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คณะทำงานจึงได้พัฒนาเครื่องชี้วัดขึ้นมา เพื่อใช้ในการตรวจสอบติดตามผลการดำเนินงาน วิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค ผลกระทบ และความสำเร็จในการดำเนินงาน

สำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี หวังเป็นอย่างยิ่งว่า เอกสารเครื่องชี้วัดฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาและหน่วยงานต่างๆ ที่ร่วมกันปฏิบัติงาน ในการใช้เป็นแนวทางในการพัฒนางานต่อไป เพื่อให้งานพัฒนาของพระองค์บรรลุผลสูงสุดต่อเด็กและเยาวชน รวมทั้งประชาชนในถิ่นทุรกันดารให้ได้อย่างเท่าเทียมกันทุกคน

สำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี

สารบัญ

วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการพัฒนาแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร ตามพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2550 – 2559	1
เครื่องชี้วัด	4
วัตถุประสงค์ที่ 1 ส่งเสริมโภชนาการและสุขภาพอนามัยของเด็กและเยาวชน เริ่มตั้งแต่ในครรภ์มารดา	5
วัตถุประสงค์ที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้แก่เด็ก และเยาวชน	27
วัตถุประสงค์ที่ 3 เสริมสร้างศักยภาพของเด็กและเยาวชนในการเรียนรู้ทางวิชาการ	35
วัตถุประสงค์ที่ 4 เสริมสร้างศักยภาพของเด็กและเยาวชนทางการอาชีพ	39
วัตถุประสงค์ที่ 5 ปลุกฝังจิตสำนึกและพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชน ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	51
วัตถุประสงค์ที่ 6 เสริมสร้างศักยภาพของเด็กและเยาวชนในการอนุรักษ์และ สืบทอดวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	55

**วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการพัฒนา
แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร
ตามพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี
ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2550 – 2559**

ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร ตามพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี ได้กำหนดเป้าหมายสูงสุดของการพัฒนาไว้ดังนี้

“ เด็กและเยาวชน มีโภชนาการดี สุขภาพแข็งแรง ใฝ่เรียนรู้ ซื่อสัตย์ ประหยัด และอดทน มีความรู้และทักษะทางวิชาการและการอาชีพเพื่อเป็นพื้นฐานของการดำรงชีวิต รักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ ภาคภูมิใจในวัฒนธรรมท้องถิ่นและความเป็นไทย และมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและประเทศชาติได้ ”

เพื่อให้เด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดารได้รับโอกาสในการพัฒนา และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามเป้าหมายสูงสุด อันจะช่วยให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น จึงได้กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร ตามพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2550 – 2559 ไว้ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 ส่งเสริมโภชนาการและสุขภาพอนามัยของเด็กและเยาวชนเริ่มตั้งแต่ในครรภ์มารดา เป้าหมาย

1. เด็กตั้งแต่ในครรภ์มารดาทุกคนได้รับบริการเบื้องต้นจนเกิดรอดปลอดภัย
2. เด็กปฐมวัยทุกคนได้รับการส่งเสริมด้านโภชนาการและมีพัฒนาการตามวัย
3. เด็กทุกคนได้รับอาหารกลางวันที่มีคุณค่าทางโภชนาการและถูกสุขลักษณะ และได้พักผ่อนอย่างน้อยวันละ 1 แก้ว ทุกวันเรียน
4. เด็กทุกคนมีน้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์มาตรฐานของเด็กไทย และมีสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์
5. ลดอัตราการพอกในนักเรียนประถมศึกษาลงจนไม่เป็นปัญหาสาธารณสุข
6. ลดอัตราป่วยด้วยโรคมาลาเรียและโรคหนองพยาธิในนักเรียนลงจนไม่เป็นปัญหาสาธารณสุข
7. เด็กและเยาวชนทุกคนมีพฤติกรรมในการเลือกบริโภคอาหารที่เหมาะสม
8. เด็กและเยาวชนทุกคนมีสุขนิสัยที่พึงประสงค์

9. นักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นต้นไปได้รับการเตรียมความพร้อมในการเป็นพ่อและแม่ที่ดี

วัตถุประสงค์ที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชน

เป้าหมาย

1. เด็กและเยาวชนต้องมีโอกาสมีโอกาสเข้าถึงและได้รับการบริการทางการศึกษาในรูปแบบที่เหมาะสมเพิ่มขึ้น
2. อัตราการเรียนต่อของนักเรียนในพระราชานุเคราะห์ในแต่ละระดับการศึกษาเพิ่มขึ้น

วัตถุประสงค์ที่ 3 เสริมสร้างศักยภาพของเด็กและเยาวชนในการเรียนรู้ทางวิชาการ

เป้าหมาย

1. เด็กและเยาวชนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นในวิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

วัตถุประสงค์ที่ 4 เสริมสร้างศักยภาพของเด็กและเยาวชนทางการอาชีพ

เป้าหมาย

1. เด็กและเยาวชนทุกคนมีความรู้และทักษะพื้นฐานทางการเกษตรยั่งยืนในการผลิตอาหารเพื่อการบริโภค และทางด้านอาชีพที่จำเป็นในการดำรงชีวิต
2. เด็กและเยาวชนทุกคนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักการและอุดมการณ์สหกรณ์

วัตถุประสงค์ที่ 5 ปลูกฝังจิตสำนึกและพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

1. เด็กและเยาวชนทุกคนมีความรู้และตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และผลกระทบของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต่อการดำรงชีวิต
2. เด็กและเยาวชนทุกคนมีลักษณะนิสัยในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในสภาพที่ดี และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ที่ 6 เสริมสร้างศักยภาพของเด็กและเยาวชนในการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมและ
ภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าหมาย

1. เด็กและเยาวชนทุกคนมีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นของตน
2. เด็กและเยาวชนมีความภาคภูมิใจ เห็นคุณค่าในมรดกทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของ
ท้องถิ่น และมีความรักท้องถิ่น

เครื่องชีวิต

ในช่วงแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนถิ่นทุรกันดาร ตามพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราช-
สุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2550 - 2559 นี้ ได้พัฒนาตัวชีวิตเพื่อใช้ติดตามผลการ
ดำเนินงานและประเมินผลความสำเร็จของการพัฒนาตามวัตถุประสงค์ทั้ง 6 วัตถุประสงค์ ดังรายละเอียด
ต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1

ส่งเสริมโภชนาการและสุขภาพอนามัยของเด็กและเยาวชน เริ่มตั้งแต่ในครรภ์มารดา

ตัวชี้วัดที่ 1 อัตราตายของทารกต่อการเกิดมีชีพ 1,000 คน

ความหมาย	จำนวนทารกเกิดมีชีพที่ตายก่อนอายุครบ 1 ปี ในช่วงเวลาที่กำหนด ต่อจำนวนการเกิดมีชีพ 1,000 คนในช่วงเวลาเดียวกัน ❖ <u>หมายเหตุ</u> การเกิดมีชีพหมายถึง ทารกที่คลอดออกมา โดยที่ทารกนั้นจะต้องมีการหายใจหรือแสดงอาการที่บ่งว่ามีชีวิต เช่น การเต้นของหัวใจ การเต้นของเส้นโลหิต การเต้นของสายสะดือ หรือมีการเคลื่อนไหวของร่างกาย
การคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนทารกเกิดมีชีพที่ตายก่อนอายุครบ 1 ปี ในช่วงเวลาที่กำหนด}}{\text{จำนวนการเกิดมีชีพทั้งหมดในช่วงเวลาเดียวกัน}} \times 1,000$
วิธีการเก็บข้อมูล	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูผู้รับผิดชอบรวบรวมข้อมูล (1) จำนวนทารกเกิดมีชีพที่ตายก่อนอายุครบ 1 ปี และ (2) จำนวนทารกเกิดมีชีพ (3) จำนวนหญิงตั้งครรภ์ทั้งหมด และ (4) จำนวนการคลอดทั้งหมดของแต่ละหมู่บ้านที่อยู่ในเขตบริการการศึกษาของโรงเรียน ในช่วงตั้งแต่ 1 ตุลาคมของปีที่ผ่านมาจนถึง 30 กันยายนของปีปัจจุบัน (ข้อมูลตามปีงบประมาณ) 2. นำข้อมูลที่รวบรวมได้มากรอกลงในแบบรายงานการส่งเสริมโภชนาการและสุขภาพอนามัยแม่และเด็ก (ว1_101) โดยจำแนกเป็นรายหมู่บ้านที่อยู่ในเขตบริการการศึกษาของโรงเรียน <p>❖ <u>แหล่งข้อมูล</u> โรงเรียน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) และสถานีอนามัย</p>
ความถี่ในการจัดเก็บ	ปีละ 1 ครั้ง โดยการจัดเก็บในรอบปีงบประมาณ
การรายงานผล	จัดส่งแบบรายงาน ว1_101 ถึงสำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ภายในวันที่ 30 ตุลาคม ของทุกปี
การใช้ประโยชน์	ใช้วัดสถานะสุขภาพของเด็ก และวัดสภาพความเป็นอยู่ของสังคมทั้งในครัวเรือนและชุมชน ทั้งนี้เพราะการตายในวัยทารกนั้น ขึ้นอยู่กับสภาพสุขภาพบิดา สิวแหวด-ล้อม และโภชนาการของมารดาและทารก และเป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนถึงคุณภาพของบริการอนามัยแม่และเด็ก

ตัวชี้วัดที่ 2 ร้อยละของทารกแรกเกิดมีน้ำหนักน้อยกว่า 2,500 กรัม

ความหมาย	จำนวนทารกเกิดมีชีพที่มีน้ำหนักแรกเกิดน้อยกว่า 2,500 กรัม ต่อจำนวนทารกแรกเกิดมีชีพที่ได้รับการชั่งน้ำหนักทั้งหมด 100 คน
การคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนทารกเกิดมีชีพที่มีน้ำหนักแรกเกิดน้อยกว่า 2,500 กรัม ในเวลาที่กำหนด} \times 100}{\text{จำนวนทารกแรกเกิดมีชีพที่ได้รับการชั่งน้ำหนักทั้งหมดในเวลาที่เดียวกัน}}$
วิธีการเก็บข้อมูล	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูผู้รับผิดชอบรวบรวมข้อมูล (1) จำนวนทารกแรกเกิดมีชีพที่ได้รับการชั่งน้ำหนักทั้งหมด และ (2) จำนวนทารกเกิดมีชีพที่มีน้ำหนักแรกเกิดน้อยกว่า 2,500 กรัม ของแต่ละหมู่บ้านที่อยู่ในเขตบริการการศึกษาของโรงเรียน ในช่วงตั้งแต่ 1 ตุลาคมของปีที่ผ่านมาจนถึง 30 กันยายนของปีปัจจุบัน (ข้อมูลตามปีงบประมาณ) 2. นำข้อมูลที่รวบรวมได้มากรอกลงในแบบรายงานการส่งเสริมโภชนาการและสุขภาพอนามัยแม่และเด็ก (ว1_101) โดยจำแนกเป็นรายหมู่บ้านที่อยู่ในเขตบริการการศึกษาของโรงเรียน <p>❖ แหล่งข้อมูล โรงเรียน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) และสถานีอนามัย</p>
ความถี่ในการจัดเก็บ	ปีละ 1 ครั้ง โดยการจัดเก็บในรอบปีงบประมาณ
การรายงานผล	จัดส่งแบบรายงาน ว1_101 ถึงสำนักงานโครงการสมเด็จพระรัตนราชสุตา ฯ สยามบรมราชกุมารี ภายในวันที่ 30 ตุลาคม ของทุกปี
การใช้ประโยชน์	ใช้วัดสถานะสุขภาพและภาวะโภชนาการของมารดาในระหว่างตั้งครรภ์

ตัวชี้วัดที่ 3 ร้อยละของภาวะน้ำหนักน้อยกว่าเกณฑ์ของเด็กแรกเกิด - 3 ปี

ความหมาย	จำนวนเด็กแรกเกิดถึงอายุ 3 ปี 11 เดือน 29 วัน ที่มีน้ำหนักน้อยกว่าเกณฑ์ เมื่อใช้น้ำหนักตามเกณฑ์อายุเป็นดัชนีบ่งชี้ภาวะโภชนาการ ต่อจำนวนเด็กแรกเกิดถึงอายุ 3 ปี 11 เดือน 29 วัน ที่ได้รับการชั่งน้ำหนัก 100 คน
การคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนเด็กแรกเกิด - 3 ปีที่มีน้ำหนักน้อยกว่าเกณฑ์} \times 100}{\text{จำนวนเด็กแรกเกิด - 3 ปีที่ได้รับการชั่งน้ำหนักทั้งหมด}}$
วิธีการเก็บข้อมูล	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูผู้รับผิดชอบรวบรวมข้อมูล (1) จำนวนเด็กแรกเกิดถึงอายุ 3 ปี ทั้งหมดในแต่ละหมู่บ้านที่อยู่ในเขตบริการการศึกษาของโรงเรียน (2) จำนวนเด็กแรกเกิดถึงอายุ 3 ปี ที่ได้รับการชั่งน้ำหนักทั้งหมดในแต่ละหมู่บ้าน และ (3) น้ำหนักและอายุของเด็กแรกเกิดถึง 3 ปี โดยเป็นข้อมูลครั้งล่าสุดของปีปัจจุบัน 2. นำตัวเลขน้ำหนักและอายุของเด็กเป็นรายคนที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์อ้างอิง น้ำหนัก ส่วนสูง ของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.2538 และแปลผลภาวะโภชนาการด้วยดัชนีน้ำหนักตามเกณฑ์อายุ ดังนี้ น้อยกว่าเกณฑ์ ค่อนข้างน้อย ตามเกณฑ์ ค่อนข้างมาก มากเกินเกณฑ์ 3. สรุปผลภาวะโภชนาการของเด็กแต่ละหมู่บ้านลงในแบบรายงานการเจริญเติบโต และพัฒนาการของเด็กแรกเกิดถึง 3 ปี (ว1_102) ❖ แหล่งข้อมูล คือ สถานีอนามัย หรือโรงพยาบาลที่รับผิดชอบ
ความถี่ในการจัดเก็บ	ปีละ 1 ครั้ง เดือนตุลาคม
การรายงานผล	จัดส่งแบบรายงาน ว1_102 ถึงสำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ภายในวันที่ 30 ตุลาคม ของทุกปี
การใช้ประโยชน์	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ระบุขนาดของปัญหาการขาดโปรตีนและพลังงานแบบเฉียบพลัน ซึ่งส่งผลต่อน้ำหนักและส่วนสูงโดยรวมว่ามีมากน้อยเพียงใด 2. ใช้สะท้อนผลกระทบโดยรวมของภาวะวิกฤติฉุกเฉินได้

ตัวชี้วัดที่ 4 ร้อยละของภาวะเตี้ยของเด็กแรกเกิด - 3 ปี

ความหมาย	จำนวนเด็กแรกเกิดถึงอายุ 3 ปี 11 เดือน 29 วัน ที่มีส่วนสูงต่ำกว่าเกณฑ์หรือเตี้ยเมื่อใช้ส่วนสูงตามเกณฑ์อายุเป็นดัชนีบ่งชี้ภาวะโภชนาการ ต่อจำนวนเด็กแรกเกิดถึงอายุ 3 ปี 11 เดือน 29 วัน ที่ได้รับการวัดส่วนสูง 100 คน
การคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนเด็กแรกเกิด - 3 ปีที่มีส่วนสูงต่ำกว่าเกณฑ์หรือเตี้ย} \times 100}{\text{จำนวนเด็กแรกเกิด - 3 ปีที่ได้รับการวัดส่วนสูงทั้งหมด}}$
วิธีการเก็บข้อมูล	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูผู้รับผิดชอบรวบรวมข้อมูล (1) จำนวนเด็กแรกเกิดถึงอายุ 3 ปี ทั้งหมดในแต่ละหมู่บ้านที่อยู่ในเขตบริการการศึกษาของโรงเรียน (2) จำนวนเด็กแรกเกิดถึงอายุ 3 ปี ที่ได้รับการวัดส่วนสูงทั้งหมดในแต่ละหมู่บ้าน และ (3) ส่วนสูงและอายุของเด็กแรกเกิดถึง 3 ปี โดยเป็นข้อมูลครั้งล่าสุดของปีปัจจุบัน 2. นำตัวเลขส่วนสูงและอายุของเด็กเป็นรายคนที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์อ้างอิงน้ำหนัก ส่วนสูง ของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.2538 และแปลผลภาวะโภชนาการด้วยดัชนีส่วนสูงตามเกณฑ์อายุ ดังนี้ เตี้ย ก่อนข้างเตี้ย ตามเกณฑ์ ก่อนข้างสูง สูง 3. สรุปผลภาวะโภชนาการของเด็กแต่ละหมู่บ้านลงในแบบรายงานการเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็กแรกเกิดถึง 3 ปี (ว1_102) <p>❖ แหล่งข้อมูล คือ สถานีอนามัย หรือโรงพยาบาลที่รับผิดชอบ</p>
ความถี่ในการจัดเก็บ	ปีละ 1 ครั้ง เดือนตุลาคม
การรายงานผล	จัดส่งแบบรายงาน ว1_102 ถึงสำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ภายในวันที่ 30 ตุลาคม ของทุกปี
การใช้ประโยชน์	<ol style="list-style-type: none"> 1. บ่งชี้ภาวะการขาดโปรตีนและพลังงานแบบเรื้อรังมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ทำให้มีความพร้อมของการเจริญเติบโตด้านโครงสร้างส่วนสูง 2. บ่งชี้ถึงการพัฒนาการเจริญเติบโตของเด็กในท้องถิ่นว่าดีเพียงใด ใช้สะท้อนระดับการพัฒนาท้องถิ่นโดยรวม

ตัวชี้วัดที่ 5 ร้อยละของเด็กแรกเกิด - 3 ปีที่มีพัฒนาการตามวัย

ความหมาย	เด็กแรกเกิดถึงอายุ 3 ปี 11 เดือน 29 วัน มีพัฒนาการทุกด้านเหมาะสมตามวัย ต่อเด็กแรกเกิดถึงอายุ 3 ปี 11 เดือน 29 วัน ที่ได้รับการประเมิน 100 คน
การคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนเด็กแรกเกิด - 3 ปีที่มีพัฒนาการทุกด้านเหมาะสมตามวัยตามเกณฑ์} \times 100}{\text{จำนวนเด็กแรกเกิด - 3 ปีที่ได้รับการประเมินทั้งหมด}}$
วิธีการเก็บข้อมูล	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูผู้รับผิดชอบรวบรวมข้อมูล (1) จำนวนเด็กแรกเกิดถึงอายุ 3 ปี ทั้งหมดในแต่ละหมู่บ้านที่อยู่ในเขตบริการการศึกษาของโรงเรียน (2) จำนวนเด็กแรกเกิดถึงอายุ 3 ปี ที่ได้รับการประเมินว่ามีพัฒนาการทุกด้านเหมาะสมตามวัยตามเกณฑ์ โดยเป็นข้อมูลครั้งสุดท้ายของปีปัจจุบัน 2. กรอกข้อมูลของเด็กในแต่ละหมู่บ้านลงในแบบรายงานการเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็กแรกเกิดถึง 3 ปี (ว1_102) <p>❖ แหล่งข้อมูล คือ สถานีอนามัย หรือโรงพยาบาลที่รับผิดชอบ</p>
ความถี่ในการจัดเก็บ	ปีละ 1 ครั้ง เดือนตุลาคม
การรายงานผล	จัดส่งแบบรายงาน ว1_102 ถึงสำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ภายในวันที่ 30 ตุลาคม ของทุกปี
การใช้ประโยชน์	<ol style="list-style-type: none"> 1. บ่งชี้ว่าเด็กได้รับการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าโรงเรียนมากน้อยเพียงใด 2. สะท้อนคุณภาพของการจัดกิจกรรมของศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาเด็กวัยเตาะแตะและชั้นอนุบาล

ตัวชี้วัดที่ 6 ร้อยละของภาวะน้ำหนักน้อยกว่าเกณฑ์ของเด็กปฐมวัย

ความหมาย	จำนวนเด็กปฐมวัยที่มีน้ำหนักน้อยกว่าเกณฑ์ เมื่อใช้น้ำหนักตามเกณฑ์อายุเป็นดัชนีบ่งชี้ภาวะโภชนาการ ต่อจำนวนเด็กปฐมวัยที่ได้รับการชั่งน้ำหนัก 100 คน
การคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนเด็กปฐมวัยที่มีน้ำหนักน้อยกว่าเกณฑ์} \times 100}{\text{จำนวนปฐมวัยที่ได้รับการชั่งน้ำหนักทั้งหมด}}$
วิธีการเก็บข้อมูล	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูอนามัย/ครูประจำชั้นทำการชั่งน้ำหนักของเด็กทุกคน 2. นำตัวเลขน้ำหนักและอายุของเด็กเป็นรายคนมาเทียบกับเกณฑ์อ้างอิงน้ำหนักส่วนสูง ของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.2538 และแปลผลภาวะโภชนาการด้วยดัชนีน้ำหนักตามเกณฑ์อายุ ดังนี้ น้อยกว่าเกณฑ์ ค่อนข้างน้อย ตามเกณฑ์ ค่อนข้างมาก มากเกินเกณฑ์ 3. สรุปผลภาวะโภชนาการของเด็กแต่ละชั้นลงในแบบรายงานภาวะโภชนาการของเด็กนักเรียน ว1_103 ป สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา และ ว1_103 ม สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
ความถี่ในการจัดเก็บ	ปีละ 2 ครั้ง <ul style="list-style-type: none"> • ครั้งที่ 1 ดำเนินการภายในเดือนพฤษภาคม • ครั้งที่ 2 ดำเนินการภายในเดือนกุมภาพันธ์
การรายงานผล	จัดส่งแบบรายงาน ว1_103 ป และ ว1_103 ม ถึงสำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี <ul style="list-style-type: none"> • ครั้งที่ 1 ภายในวันที่ 15 มิถุนายน • ครั้งที่ 2 ภายในวันที่ 15 มีนาคม
การใช้ประโยชน์	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ระบุขนาดของปัญหาการขาดโปรตีนและพลังงานแบบเฉียบพลัน ซึ่งส่งผลกระทบต่อน้ำหนักและส่วนสูงโดยรวมว่ามีมากน้อยเพียงใด 2. ใช้สะท้อนผลกระทบโดยรวมของภาวะวิกฤตฉุกเฉินได้

ตัวชี้วัดที่ 7 ร้อยละของภาวะเตี้ยของเด็กนักเรียน

<p>ความหมาย</p>	<p>จำนวนเด็กที่มีส่วนสูงต่ำกว่าเกณฑ์หรือเตี้ย เมื่อใช้ส่วนสูงตามเกณฑ์อายุเป็นดัชนี บ่งชี้ภาวะโภชนาการ ต่อจำนวนเด็กที่ได้รับการวัดส่วนสูง 100 คน</p> <p>เด็กนักเรียนในที่นี้แบ่งเป็น 3 กลุ่มเป้าหมาย คือ กลุ่มที่ 1 เด็กปฐมวัย กลุ่มที่ 2 นักเรียนประถมศึกษา และกลุ่มที่ 3 นักเรียนมัธยมศึกษา</p>
<p>การคำนวณ</p>	<p style="text-align: center;"><u>จำนวนเด็กที่มีส่วนสูงต่ำกว่าเกณฑ์หรือเตี้ย x 100</u> จำนวนเด็กที่ได้รับการวัดส่วนสูงทั้งหมด</p>
<p>วิธีการเก็บข้อมูล</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ให้ครูอนามัย/ครูประจำชั้นทำการวัดส่วนสูงของเด็กทุกคน 2. นำตัวเลขส่วนสูงและอายุของเด็กเป็นรายคนที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์อ้างอิง น้ำหนัก ส่วนสูง ของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.2538 และแปลผลภาวะโภชนาการด้วยดัชนีส่วนสูงตามเกณฑ์อายุ ดังนี้ เตี้ย ก่อนข้างเตี้ย ตามเกณฑ์ ก่อนข้างสูง สูง 3. สรุปผลภาวะโภชนาการของเด็กแต่ละชั้นลงในแบบรายงานภาวะโภชนาการของเด็กนักเรียน ว1_103 ป สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา และ ว1_103 ม สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
<p>ความถี่ในการจัดเก็บ</p>	<p>ปีละ 2 ครั้ง</p> <ul style="list-style-type: none"> • ครั้งที่ 1 ดำเนินการภายในเดือนพฤษภาคม • ครั้งที่ 2 ดำเนินการภายในเดือนกุมภาพันธ์
<p>การรายงานผล</p>	<p>จัดส่งแบบรายงาน ว1_103 ป และ ว1_103 ม ถึงสำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี</p> <ul style="list-style-type: none"> • ครั้งที่ 1 ภายในวันที่ 15 มิถุนายน • ครั้งที่ 2 ภายในวันที่ 15 มีนาคม
<p>การใช้ประโยชน์</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. บ่งชี้ภาวะการขาดโปรตีนและพลังงานแบบเรื้อรังมาเป็นระยะเวลานาน ทำให้มีความพร้อมของการเจริญเติบโตด้านโครงสร้างส่วนสูง 2. บ่งชี้ถึงการพัฒนาการเจริญเติบโตของเด็กในท้องถิ่นว่าดีเพียงใด ใช้สะท้อนระดับการพัฒนาท้องถิ่นโดยรวม

ตัวชี้วัดที่ 8 ร้อยละของภาวะผอมของเด็กนักเรียน

ตัวชี้วัดที่ 9 ร้อยละของภาวะอ้วนของเด็กนักเรียน

<p>ความหมาย</p>	<ul style="list-style-type: none"> • จำนวนเด็กผอม เมื่อใช้น้ำหนักตามเกณฑ์ส่วนสูงเป็นดัชนีบ่งชี้ภาวะโภชนาการ ต่อจำนวนเด็กที่ได้รับการชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูง 100 คน • จำนวนเด็กที่เริ่มอ้วนและอ้วนรวมกัน เมื่อใช้น้ำหนักตามเกณฑ์ส่วนสูงเป็นดัชนีบ่งชี้ภาวะโภชนาการ ต่อจำนวนเด็กที่ได้รับการชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูง 100 คน <p>เด็กนักเรียนในที่นี้แบ่งเป็น 3 กลุ่มเป้าหมาย คือ กลุ่มที่ 1 เด็กปฐมวัย กลุ่มที่ 2 นักเรียนประถมศึกษา และกลุ่มที่ 3 นักเรียนมัธยมศึกษา</p>
<p>การคำนวณ</p>	$\frac{\text{จำนวนเด็กที่ผอม} \times 100}{\text{จำนวนเด็กที่ได้รับการชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูงทั้งหมด}}$ $\frac{\text{จำนวนเด็กที่เริ่มอ้วนและอ้วนรวมกัน} \times 100}{\text{จำนวนเด็กที่ได้รับการชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูงทั้งหมด}}$
<p>วิธีการเก็บข้อมูล</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ให้ครูอนามัย/ครูประจำชั้นทำการชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูงของเด็กทุกคน 2. นำตัวเลขน้ำหนักและส่วนสูงของเด็กเป็นรายคนมาเทียบกับเกณฑ์อ้างอิง น้ำหนัก ส่วนสูง ของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.2538 และแปลผลภาวะโภชนาการด้วยดัชนีน้ำหนักตามเกณฑ์ส่วนสูง ดังนี้ ผอม ค่อนข้างผอม สมส่วน ท้วม เริ่มอ้วน อ้วน 3. สรุปผลภาวะโภชนาการของเด็กแต่ละชั้นลงในแบบรายงานภาวะโภชนาการของเด็กนักเรียน ว1_103 ป สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา และ ว1_103 ม สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
<p>ความถี่ในการจัดเก็บ</p>	<p>ปีละ 2 ครั้ง</p> <ul style="list-style-type: none"> • ครั้งที่ 1 ดำเนินการภายในเดือนพฤษภาคม • ครั้งที่ 2 ดำเนินการภายในเดือนกุมภาพันธ์

<p>การรายงาน ผล</p>	<p>จัดส่งแบบรายงาน ว1_103 ป และ ว1_103 ม ถึงสำนักงานโครงการ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี</p> <ul style="list-style-type: none"> • ครั้งที่ 1 ภายในวันที่ 15 มิถุนายน • ครั้งที่ 2 ภายในวันที่ 15 มีนาคม
<p>การใช้ ประโยชน์</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. บ่งชี้ภาวะโภชนาการทั้งด้านขาดและเกินได้ เมื่อใช้ร่วมกับดัชนีส่วนสูงตาม เกณฑ์อายุจะสามารถแยกแยะเด็กที่มีรูปร่างสูงใหญ่แต่สมส่วนจากเด็กผอมที่มี ส่วนสูงมากและเด็กอ้วนเตี้ย 2. เหมาะสำหรับการติดตามประเมินผลโครงการระยะสั้น เพราะน้ำหนักสามารถ ปรับขึ้นมาสมดุกับส่วนสูงในระยะเวลาสั้น ใช้สะท้อนวิกฤตฉุกเฉินได้

ตัวชี้วัดที่ 10 ร้อยละของการมีสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์ของเด็กนักเรียน

<p>ความหมาย</p>	<p>จำนวนเด็กที่มีค่าเฉลี่ยของสมรรถภาพทางกายทุกรายการอยู่ในเกณฑ์ดีขึ้นไป ต่อจำนวนเด็กที่เข้าทดสอบสมรรถภาพทางกาย 100 คน</p> <p>เด็กนักเรียนในที่นี้แบ่งเป็น 3 กลุ่มเป้าหมาย คือ กลุ่มที่ 1 เด็กปฐมวัย กลุ่มที่ 2 นักเรียนประถมศึกษา และกลุ่มที่ 3 นักเรียนมัธยมศึกษา</p> <p>สมรรถภาพทางกาย หมายถึง สภาพร่างกายที่มีความสมบูรณ์แข็งแรง กล้ามเนื้อมีความทนทาน มีความคล่องแคล่วว่องไว สามารถปฏิบัติงานด้วยความกระฉับกระเฉงปราศจากอาการเมื่อยล้าอ่อนเพลีย</p>
<p>การคำนวณ</p>	<p>$\frac{\text{จำนวนเด็กที่มีสมรรถภาพทางกายในเกณฑ์ดีและดีมาก} \times 100}{\text{จำนวนเด็กทั้งหมดที่เข้าทดสอบสมรรถภาพทางกาย}}$</p>
<p>วิธีการเก็บข้อมูล</p>	<p>1. ครูพลศึกษา / ครูประจำชั้นทำการทดสอบสมรรถภาพทางกายของเด็ก ด้วยชนิดของการทดสอบที่แตกต่างกันตามช่วงอายุ ดังนี้</p> <p><u>ระดับอายุ 4-6 ปี</u> ใช้ดัชนีในการวัด 4 ตัว ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> • งอตัวข้างหน้า • ยืนเขย่งปลายเท้า • ยืนกระโดดไกล • วิ่ง 20 เมตร <p>โดยแปลผลเป็น 3 ระดับ คือ ดี ปานกลาง และต่ำ</p> <p><u>ระดับอายุ 7-9 ปี</u> ใช้ดัชนีในการวัด 5 ตัว ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> • งอตัวข้างหน้า • ยืนกระโดดไกล • ลูก-นั่ง 30 วินาที • วิ่งเก็บของ • วิ่ง 50 เมตร <p>โดยแปลผลเป็น 5 ระดับ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก</p>

<p>วิธีการเก็บข้อมูล</p>	<p><u>ระดับอายุ 10-15 ปี</u> ใช้ดัชนีในการวัด 7 ตัว ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> • งอตัวข้างหน้า • ยืนกระโดดไกล • ลูกนั่ง 30 วินาที • วิ่งเก็บของ • งอแขนห้อยตัว • วิ่ง 50 เมตร • วิ่ง 600 เมตร <p>โดยแปลผลเป็น 5 ระดับ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง ต่ำ และต่ำมากและนำค่าที่ทดสอบได้มาเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกาย (กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2543) และแปลผลเป็นระดับต่าง ๆ ตามช่วงอายุ</p> <p>2. รวมค่าระดับสมรรถภาพทางกายทุกรายการ แล้วนำมาคิดค่าเฉลี่ยสมรรถภาพทางกายของเด็กเป็นรายคน และสรุปผลของเด็กแต่ละชั้นลงในแบบรายงานสมรรถภาพทางกายในเด็กนักเรียน ว1_104</p>
<p>ความถี่ในการจัดเก็บ</p>	<p>ปีการศึกษาละ 2 ครั้ง</p> <ul style="list-style-type: none"> • ครั้งที่ 1 ทำการทดสอบภายในเดือนพฤษภาคม • ครั้งที่ 2 ทำการทดสอบภายในเดือนกุมภาพันธ์
<p>การรายงานผล</p>	<p>จัดส่งแบบรายงาน ว1_104 ถึงสำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี โดย</p> <ul style="list-style-type: none"> • ครั้งที่ 1 ภายในวันที่ 15 มิถุนายน • ครั้งที่ 2 ภายในวันที่ 15 มีนาคม
<p>การใช้ประโยชน์</p>	<p>ใช้ติดตามผลว่า มีเด็กนักเรียนจำนวนเท่าไรที่มีสมรรถภาพทางกายอยู่ในเกณฑ์ดี และจำนวนเท่าไรยังต้องเสริมสร้างหรือต้องช่วยเหลือเป็นพิเศษ และจะส่งเสริมขึ้นอีกอย่างไร เช่น ควรเพิ่มการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ สำหรับเด็กนักเรียนที่มีสมรรถภาพทางกายอยู่ในระดับปานกลาง หรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้ชีวิตประจำวัน และเพิ่มการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ สำหรับเด็กนักเรียนที่มีสมรรถภาพทางกายอยู่ในระดับต่ำควรปรับปรุง</p>

<p>ข้อมูลเพิ่มเติม</p>	<p>การทดสอบสมรรถภาพทางกายอย่างง่าย ไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องมืออุปกรณ์มาก หรือมีราคาแพง มีการทดสอบในหลายด้าน คือ ขนาดของร่างกาย ความอ่อนตัว ความแข็งแรงอดทนของกล้ามเนื้อ ความอดทนของระบบหายใจและการไหลเวียนของเลือด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การวัดขนาดของร่างกาย เพื่อดูความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักตัวกับส่วนสูง สัดส่วนระหว่างเอวกับสะโพก ว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด โดยการทดสอบค่าดัชนีความหนาของร่างกาย (BMI: Body Mass Index) และค่า สัดส่วนรอบเอวต่อรอบสะโพก (HWR: Waist Hip Ratio) 2. การวัดความอ่อนตัว เพื่อดูการยืดหยุ่นของกล้ามเนื้อ เอ็นยึดข้อ เอ็นกล้ามเนื้อ ตลอดมุมการเคลื่อนไหวของข้อต่อในร่างกาย มีวิธีการทดสอบ 2 วิธี คือ การแตะมือด้านหลัง (Shoulder girdle flexibility test) และ นั่งงอตัว (Sit and reach test) 3. การทดสอบความแข็งแรงอดทนของกล้ามเนื้อ เพื่อดูการออกแรงทำงานของกล้ามเนื้ออย่างต่อเนื่องและรวดเร็วในระยะเวลาจำกัด มีการทดสอบ 2 วิธีคือ นอนยกตัวขึ้น (Abdominal curls) และการดันพื้น (Push-ups) 4. การทดสอบความอดทนของระบบหายใจและการไหลเวียนเลือด เมื่อทุกส่วนของร่างกายทำงานอย่างต่อเนื่อง มีวิธีทดสอบโดยการก้าวขึ้น-ลง นาน 3 นาที (Three – minute step test)
------------------------	--

ตัวชี้วัดที่ 11 ร้อยละของนักเรียนประถมศึกษาที่เป็นโรคคอกพอก

ความหมาย	จำนวนนักเรียนประถมศึกษาที่ตรวจพบคอกพอกระดับ 1 และระดับ 2 รวมกัน ต่อจำนวนนักเรียนประถมศึกษาที่ได้รับการตรวจทั้งหมด 100 คน										
การคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนนักเรียนที่มีคอกพอกระดับ 1 และ ระดับ 2} \times 100}{\text{จำนวนนักเรียนที่ตรวจคอกพอกทั้งหมด}}$										
วิธีการเก็บข้อมูล	<ol style="list-style-type: none"> ครูอนามัยทำการตรวจภาวะคอกพอกในนักเรียนเฉพาะระดับประถมศึกษา บันทึกผลการตรวจนักเรียนแต่ละคนตามระดับที่ตรวจพบ โดยระดับคอกพอกแบ่งเป็น 3 ระดับดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> ปกติ หรือระดับ 0 มองไม่เห็นด้วยตาเปล่า หรือคลำไม่พบก้อน ระดับ 1 มองไม่เห็นต้องคลำคอกจึงพบก้อนเมื่อคอกอยู่ในสภาพปกติ แห้งนคอกสีน้ำตาลจึงมองเห็นก้อน ระดับ 2 เมื่อคอกอยู่ในสภาพปกติก็มองเห็นก้อน ครูอนามัยรวบรวมผลจากทุกระดับชั้นมาสรุปลงในแบบรายงานภาวะคอกพอกในเด็กนักเรียนประถมศึกษา (ว1_106) 										
ความถี่ในการจัดเก็บ	ปีละ 2 ครั้ง <ul style="list-style-type: none"> ครั้งที่ 1 ดำเนินการภายในเดือนพฤษภาคม ครั้งที่ 2 ดำเนินการภายในเดือนกุมภาพันธ์ 										
การรายงานผล	จัดส่งแบบรายงาน ว1_106 ถึงสำนักงานโครงการสมเด็จพระรัตนราชสุตา ฯ สยามบรมราชกุมารี <ul style="list-style-type: none"> ครั้งที่ 1 ภายในวันที่ 15 มิถุนายน ครั้งที่ 2 ภายในวันที่ 15 มีนาคม 										
การใช้ประโยชน์	ผลที่ได้จะสะท้อนถึงความรุนแรงของปัญหาการขาดไอโอดีนในพื้นที่นั้น ๆ โดย <table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="text-align: center;"><u>อัตราคอกพอกในเด็กนักเรียนประถม</u></td> <td style="text-align: center;"><u>ความรุนแรง</u></td> </tr> <tr> <td>• น้อยกว่าร้อยละ 5</td> <td>ไม่เป็นปัญหาสาธารณสุข</td> </tr> <tr> <td>• ระหว่างร้อยละ 5 - 19.9</td> <td>รุนแรงน้อย</td> </tr> <tr> <td>• ระหว่างร้อยละ 20.0 - 29.9</td> <td>รุนแรงปานกลาง</td> </tr> <tr> <td>• มากกว่าร้อยละ 30</td> <td>รุนแรงมาก</td> </tr> </table>	<u>อัตราคอกพอกในเด็กนักเรียนประถม</u>	<u>ความรุนแรง</u>	• น้อยกว่าร้อยละ 5	ไม่เป็นปัญหาสาธารณสุข	• ระหว่างร้อยละ 5 - 19.9	รุนแรงน้อย	• ระหว่างร้อยละ 20.0 - 29.9	รุนแรงปานกลาง	• มากกว่าร้อยละ 30	รุนแรงมาก
<u>อัตราคอกพอกในเด็กนักเรียนประถม</u>	<u>ความรุนแรง</u>										
• น้อยกว่าร้อยละ 5	ไม่เป็นปัญหาสาธารณสุข										
• ระหว่างร้อยละ 5 - 19.9	รุนแรงน้อย										
• ระหว่างร้อยละ 20.0 - 29.9	รุนแรงปานกลาง										
• มากกว่าร้อยละ 30	รุนแรงมาก										

การใช้ประโยชน์	<p>ถ้าอัตราคอปอกในเด็กนักเรียนประถมน้อยกว่าร้อยละ 5 ถือว่าไม่เป็นปัญหาสาธารณสุข แต่ก็ยังจำเป็นต้องส่งเสริมให้มีการบริโภคเกลือเสริมไอโอดีน และดื่มน้ำเสริมไอโอดีน เพื่อป้องกันการขาดสารไอโอดีนอย่างต่อเนื่องต่อไป</p> <p>หากอัตราคอปอกในเด็กนักเรียนประถมมากกว่าร้อยละ 5 จำเป็นต้องเร่งรณรงค์การใช้เกลือเสริมไอโอดีนในทุกครัวเรือนในชุมชนด้วย พร้อมทั้งรายงานให้เจ้าหน้าที่สาธารณสุขทราบด้วย</p>
----------------	---

ตัวชี้วัดที่ 12 อัตราป่วยด้วยโรคมาลาเรียในนักเรียน

ความหมาย	จำนวนนักเรียนที่ป่วยด้วยโรคมาลาเรียรายใหม่ในรอบปีต่อจำนวนประชากรนักเรียน 1,000 คน ❖ <u>หมายเหตุ</u> จำนวนนักเรียนที่ป่วยด้วยโรคมาลาเรียรายใหม่ หมายถึง นักเรียนที่ตรวจโลหิตพบเชื้อครั้งแรก หรือนักเรียนที่ตรวจโลหิตพบเชื้อซ้ำในช่วงเวลาห่างจากครั้งก่อนเกิน 3 เดือน (การรายงานไม่ต้องระบุชนิดของเชื้อมาลาเรีย)
การคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนนักเรียนที่ป่วยด้วยโรคมาลาเรียรายใหม่} \times 1,000}{\text{จำนวนนักเรียนทั้งหมด}}$
วิธีการเก็บข้อมูล	1. ครูผู้รับผิดชอบรวบรวมข้อมูลการตรวจโลหิตหาเชื้อมาลาเรียของนักเรียนทั้งหมดในโรงเรียนตั้งแต่เดือนพฤษภาคมจนถึงเดือนกุมภาพันธ์ (โดยไม่ต้องคำนึงว่าพบเชื้อมาลาเรียชนิดใด) 2. นำข้อมูลที่ได้กรอกลงในแบบรายงานผลการตรวจโลหิตหาเชื้อมาลาเรีย (ว1_107) โดยจำแนกเป็นรายเดือน ❖ <u>แหล่งข้อมูล</u> โรงเรียน สถานีอนามัย สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ หน่วยควบคุมโรคติดต่อฯ โดยแมลงในพื้นที่
ความถี่ในการจัดเก็บ	ปีละ 1 ครั้ง
การรายงานผล	จัดส่งแบบรายงาน ว1_107 ถึงสำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีภายในวันที่ 30 มีนาคมของทุกปี
การใช้ประโยชน์	บอกถึงสถานการณ์การเกิดโรคในกลุ่มนักเรียนของรอบปีนั้น ๆ ว่ามีอุบัติการณ์ของโรคหรือจำนวนนักเรียนที่ป่วยรายใหม่เพิ่มขึ้นหรือลดลง โดยเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งจะสะท้อนถึงประสิทธิภาพของมาตรการการควบคุมโรคมาลาเรียได้
หมายเหตุ	โรงเรียนที่ต้องรายงานการตรวจโลหิตหาเชื้อมาลาเรีย คือโรงเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่ที่ประชากรมีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อมาลาเรีย ได้แก่ จังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส สงขลา ชุมพร ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี ราชบุรี กาญจนบุรี ตาก แม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ ตราด และจันทบุรี

ตัวชี้วัดที่ 13 อัตราความชุกของโรคหอนอนพยาธิในนักเรียน

ความหมาย	จำนวนนักเรียนที่ตรวจพบหอนอนพยาธิ ไม่ว่าจะพบชนิดใดและพบกี่ชนิดก็ตาม ต่อจำนวนนักเรียนที่ตรวจทั้งหมด 100 คน
การคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนนักเรียนที่ตรวจพบหอนอนพยาธิ} \times 100}{\text{จำนวนนักเรียนที่ตรวจทั้งหมด}}$
วิธีการเก็บข้อมูล	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูอนามัยรวบรวมข้อมูลการตรวจหอนอนพยาธิของนักเรียนทั้งหมด โดยขอผลการตรวจจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่เข้ามาตรวจในรอบปีการศึกษานั้น ๆ 2. นำข้อมูลที่รวบรวมได้ มากรอกลงในแบบรายงานการตรวจพยาธิในเด็กนักเรียน ว1_108 ป สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา และ ว1_108 ม สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา จำแนกตามชนิดของพยาธิที่ตรวจพบ
ความถี่ในการจัดเก็บ	<p>ทุก 4 ปี</p> <ul style="list-style-type: none"> • ครั้งที่ 1 ปี 2551 • ครั้งที่ 2 ปี 2555 • ครั้งที่ 3 ปี 2559
การรายงานผล	<p>จัดส่งแบบรายงาน ว1_108 ป และ ว1_108 ม ถึงสำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จำนวน 3 ครั้ง</p> <ul style="list-style-type: none"> • ครั้งที่ 1 ภายในวันที่ 30 ตุลาคมของปี 2551 • ครั้งที่ 2 ภายในวันที่ 30 ตุลาคมของปี 2555 • ครั้งที่ 3 ภายในวันที่ 30 ตุลาคมของปี 2559
การใช้ประโยชน์	<ol style="list-style-type: none"> 1. บอกถึงสถานการณ์ของโรคหอนอนพยาธิในนักเรียน ซึ่งจะส่งผลต่อการเจริญเติบโตและการเรียนรู้ของนักเรียน 2. ช่วยประเมินการป้องกันและการควบคุมโรคว่าได้ผลมากน้อยเพียงใด

ตัวชี้วัดที่ 14 อัตราป่วยด้วยโรคติดเชื้อในนักเรียน

<p>ความหมาย</p>	<p>จำนวนครั้งที่ป่วยใหม่ ต่อจำนวนประชากรนักเรียนทั้งหมด 100 คน ในช่วงระยะเวลาที่กำหนด</p> <p>❖ <u>หมายเหตุ</u> โรคติดเชื้อในที่นี้ หมายถึง ท้องร่วง และหวัด โดยมีคำจำกัดความของโรคทั้งสองดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> • ท้องร่วง หมายถึงมีอาการถ่ายเหลวหรือเป็นน้ำ 3 ครั้งขึ้นไปใน 24 ชั่วโมง หรือถ่ายเป็นมูกเลือดเพียง 1 ครั้งขึ้นไปใน 24 ชั่วโมง • หวัด หมายถึงมีอาการคัดจมูก น้ำมูกไหล ไอ อาจมีไข้ร่วมด้วย
<p>การคำนวณ</p>	<p style="text-align: center;">$\frac{\text{จำนวนครั้งที่นักเรียนป่วย} \times 100}{\text{จำนวนนักเรียนทั้งหมด}}$</p>
<p>วิธีการเก็บข้อมูล</p>	<p>1. ครูประจำชั้นสำรวจและบันทึกการเจ็บป่วยของนักเรียนในแต่ละวันในรอบ 1 เดือนว่ามีใครเจ็บป่วยด้วยโรคท้องร่วง และใครเจ็บป่วยด้วยหวัดบ้าง เนื่องจากทั้งโรคท้องร่วงและโรคหวัด ส่วนมากผู้เป็นแล้วอาจจะเป็นได้อีกหลายครั้งในช่วงเวลาที่กำหนด เช่นนักเรียนคนเดียวอาจจะป่วยเป็นหวัดได้หลายครั้ง จึงให้บันทึกทุกครั้งที่เป็น เมื่อรวบรวมข้อมูลให้นับจำนวนครั้งทั้งหมดที่บันทึกไว้</p> <p>2. สรุปจำนวนครั้งที่นักเรียนในแต่ละชั้นป่วยด้วยโรคท้องร่วง และจำนวนครั้งที่ป่วยด้วยหวัดในรอบ 1 เดือน และกรอกลงในแบบรายงานการป่วยของเด็กนักเรียน ว1_105 ป สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา และ ว1_105 ม สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา</p>
<p>ความถี่ในการจัดเก็บ</p>	<p>ปีละ 2 ครั้ง</p> <ul style="list-style-type: none"> • ภาคต้น (ระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม) • ภาคปลาย (ระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์)
<p>การรายงานผล</p>	<p>จัดส่งแบบรายงาน ว1_105 ป และ ว1_105 ม ถึงสำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี</p> <ul style="list-style-type: none"> • ครั้งที่ 1 ภายในวันที่ 30 ตุลาคม (ข้อมูลระหว่างภาคการศึกษาต้น) • ครั้งที่ 2 ภายในวันที่ 15 มีนาคม (ข้อมูลระหว่างภาคการศึกษาปลาย)

การใช้ประโยชน์	<ol style="list-style-type: none">1. แสดงถึงโอกาสของการเกิดโรคติดเชื้อในนักเรียนว่ามีอย่างน้อยเพียงใด ซึ่งจะเป็นตัวช่วยสะท้อนถึงภาวะโภชนาการและสถานะสุขภาพของนักเรียนว่าดีเพียงใด2. หากพบปัญหาต่อเนื่องติดต่อกันเป็นเวลาหลายเดือน ควรรีบแจ้งแพทย์หรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
----------------	--

ตัวชี้วัดที่ 15 ร้อยละของนักเรียนที่บริโภคอาหารได้ถูกต้อง

<p>ความหมาย</p>	<p>จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรมในการบริโภคอาหารที่พึงประสงค์ ต่อจำนวนนักเรียนที่เข้ารับการประเมินทั้งหมด 100 คน โดยพฤติกรรมในการบริโภคอาหารที่พึงประสงค์ ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> • รับประทานอาหารที่ปรุงสุก • รับประทานผัก • รับประทานผลไม้ • ไม่รับประทานอาหารรสจัด • ไม่รับประทานของหมักดอง • ไม่รับประทานขนมขบเคี้ยว หรือขนมที่มีสีฉูดฉาด • รับประทานอาหารหลักวันละ 3 มื้อ • ดื่มน้ำสะอาดอย่างน้อยวันละ 8 แก้ว
<p>การคำนวณ</p>	<p><u>จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรมในการบริโภคอาหารที่พึงประสงค์ x 100</u> จำนวนนักเรียนที่เข้ารับการประเมินทั้งหมด</p>
<p>วิธีการเก็บข้อมูล</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูผู้รับผิดชอบจัดทำแบบประเมินพฤติกรรมให้ครอบคลุมทุกหัวข้อข้างต้น และประเมินโดยทำการสัมภาษณ์ร่วมกับสังเกตการปฏิบัติตนของนักเรียนเป็นรายคน และบันทึกผลว่ามีความถี่ในการปฏิบัติในเรื่องนั้นๆ มากน้อยเพียงใด โดยแบ่งความถี่เป็น 3 ระดับ ได้แก่ ปฏิบัติเป็นประจำ ปฏิบัติเป็นครั้งคราว และนานๆ ครั้งจึงปฏิบัติ 2. สรุปจำนวนนักเรียนที่ปฏิบัติตนในระดับความถี่ทั้งสามระดับลงในแบบรายงานพฤติกรรมด้านโภชนาการและสุขภาพ ว1_109 ป สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา และ ว1_109 ม สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
<p>ความถี่ในการจัดเก็บ</p>	<p>ปีละ 1 ครั้ง ภาคปลาย</p>
<p>การรายงานผล</p>	<p>จัดส่งแบบรายงาน ว1_109 ป และ ว1_109 ม ถึงสำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีภายในวันที่ 15 มีนาคมของทุกปี</p>

การใช้ประโยชน์	<ol style="list-style-type: none">1. บ่งชี้ว่ามีนักเรียนที่มีพฤติกรรมในการบริโภคอาหารที่พึงประสงค์มากน้อยเพียงใด และควรจะต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการบริโภคอาหารในข้อใดให้มีความถูกต้องเหมาะสมมากยิ่งขึ้น2. ใช้ประเมินการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการบริโภคอาหารเป็นรายบุคคล3. สะท้อนถึงคุณภาพของการจัดกิจกรรมการพัฒนานักเรียน และใช้เปรียบเทียบความก้าวหน้าของการจัดกิจกรรมการพัฒนานักเรียนในด้านดังกล่าวได้
----------------	---

ตัวชี้วัดที่ 16 ร้อยละของนักเรียนที่มีสุขนิสัยที่พึงประสงค์

<p>ความหมาย</p>	<p>จำนวนนักเรียนที่มีสุขนิสัยที่พึงประสงค์ ต่อจำนวนนักเรียนที่เข้ารับการประเมินทั้งหมด 100 คน โดยสุขนิสัยที่พึงประสงค์ ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> • อาบน้ำอย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง • สระผมอย่างน้อยสัปดาห์ละ 2 ครั้ง • แปรงฟันอย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง • ล้างมือก่อนรับประทานอาหาร • ล้างมือหลังขับถ่าย • ตัดเล็บมือเล็บเท้าให้สั้นอยู่เสมอ • สวมรองเท้า • ราดน้ำเมื่อใช้ส้วม • ใช้ช้อนรับประทานอาหาร • ใช้ช้อนกลางเมื่อรับประทานอาหารร่วมกับผู้อื่น • ใส่เสื้อผ้าสะอาด • ใช้แก้วน้ำตนเองเมื่อดื่มน้ำ
<p>การคำนวณ</p>	<p style="text-align: center;">$\frac{\text{จำนวนนักเรียนที่มีสุขนิสัยที่พึงประสงค์} \times 100}{\text{จำนวนนักเรียนที่เข้ารับการประเมินทั้งหมด}}$</p>
<p>วิธีการเก็บข้อมูล</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูผู้รับผิดชอบจัดทำแบบประเมินพฤติกรรมให้ครอบคลุมทุกหัวข้อข้างต้น และประเมินโดยทำการสัมภาษณ์ร่วมกับสังเกตการปฏิบัติตนของนักเรียนเป็นรายคน และบันทึกผลว่ามีความถี่ในการปฏิบัติในเรื่องนั้นๆ มากน้อยเพียงใด โดยแบ่งความถี่เป็น 3 ระดับ ได้แก่ ปฏิบัติเป็นประจำ ปฏิบัติเป็นครั้งคราว และนานๆ ครั้งจึงปฏิบัติ 2. สรุปจำนวนนักเรียนที่ปฏิบัติตนในระดับความถี่ทั้งสามระดับลงในแบบรายงานพฤติกรรมด้านโภชนาการและสุขภาพ ว1_109 ป สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา และ ว1_109 ม สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
<p>ความถี่ในการจัดเก็บ</p>	<p>ปีละ 1 ครั้ง ภาคปลาย</p>

<p>การรายงาน ผล</p>	<p>จัดส่งแบบรายงาน ว1_109 ป และ ว1_109 ป ถึงสำนักงานโครงการ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารีภายในวันที่ 15 มีนาคม ของทุกปี</p>
<p>การใช้ ประโยชน์</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. บ่งชี้ว่ามีนักเรียนที่มีสุขนิสัยที่พึงประสงค์มากน้อยเพียงใด และควรจะต้อง ปรับเปลี่ยนในข้อใดให้มีความถูกต้องเหมาะสมมากยิ่งขึ้น 2. ใช้ประเมินการเปลี่ยนแปลงสุขนิสัยของนักเรียนแต่ละคนได้ 3. สะท้อนถึงคุณภาพของการจัดกิจกรรมการพัฒนานักเรียน และใช้เปรียบเทียบ ความก้าวหน้าของการจัดกิจกรรมการพัฒนานักเรียนในด้านดังกล่าวได้

วัตถุประสงค์ที่ 2

ส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชน

ตัวชี้วัดที่ 17 ร้อยละของเด็กก่อนวัยเรียนที่ได้เข้าเรียนชั้นอนุบาล

ความหมาย	จำนวนเด็กก่อนวัยเรียน (หมายถึงเด็กที่มีอายุ 4 ปีบริบูรณ์ จนถึง 5 ปี 11 เดือน 29 วัน) ที่เรียนอยู่ในชั้นอนุบาล ต่อจำนวนเด็กก่อนวัยเรียนที่อยู่ในชุมชน 100 คน
การคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนเด็กก่อนวัยเรียนที่เรียนอยู่ในชั้นอนุบาล} \times 100}{\text{จำนวนเด็กก่อนวัยเรียนทั้งหมดที่อยู่ในชุมชน}}$
วิธีการเก็บข้อมูล	<ol style="list-style-type: none">1. ครูผู้รับผิดชอบสำรวจ (1) จำนวนเด็กก่อนวัยเรียนทั้งหมดที่อยู่ในหมู่บ้านที่อยู่ในเขตบริการการศึกษาของโรงเรียน และ (2) จำนวนเด็กก่อนวัยเรียนที่ได้เข้าเรียนอยู่ในชั้นอนุบาลของโรงเรียนในโครงการและโรงเรียนอื่น ๆ2. บันทึกข้อมูลโดยจำแนกเป็นชาย หญิง และแยกเป็นรายหมู่บ้านลงในแบบรายงานการเข้าถึงและได้รับบริการทางการศึกษา (ว2_101)
ความถี่ในการจัดเก็บ	ปีละ 1 ครั้ง ต้นปีการศึกษา
การรายงานผล	จัดส่งแบบรายงาน ว2_101 ถึงสำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีภายในวันที่ 15 มิถุนายน ของทุกปี
การใช้ประโยชน์	บอกถึงความครอบคลุมของการให้บริการทางการศึกษาสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน

ตัวชี้วัดที่ 18 ร้อยละของนักเรียนที่เรียนต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ความหมาย	จำนวนนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้เข้าเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในปีการศึกษาปัจจุบัน ต่อจำนวนนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษาที่ผ่านมา 100 คน
การคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้เข้าเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1} \times 100}{\text{จำนวนนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งหมด}}$
วิธีการเก็บข้อมูล	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูผู้รับผิดชอบสำรวจ (1) จำนวนนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้เข้าเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในปีการศึกษาปัจจุบัน และ (2) จำนวนนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งหมดในปีการศึกษาที่ผ่านมา 2. บันทึกข้อมูลโดยจำแนกเป็นชาย หญิง ลงในแบบรายงานการเข้าถึงและได้รับบริการทางการศึกษา (ว2_101)
ความถี่ในการจัดเก็บ	ปีละ 1 ครั้ง ต้นปีการศึกษา
การรายงานผล	จัดส่งแบบรายงาน ว2_101 ถึงสำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีภายในวันที่ 15 มิถุนายน ของทุกปี
การใช้ประโยชน์	บ่งชี้ถึงโอกาสในการเข้าถึงบริการการศึกษาภาคบังคับ (หลังจากจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6)

ตัวชี้วัดที่ 19 ร้อยละของเด็กและเยาวชนพิการที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพและเตรียมความพร้อมเพื่อส่งต่อเรียนร่วม

ความหมาย	จำนวนเด็กพิการที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพและเตรียมความพร้อม ต่อจำนวนเด็กพิการในชุมชน 100 คน
การคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนเด็กพิการที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพและเตรียมความพร้อม} \times 100}{\text{จำนวนเด็กพิการทั้งหมดในชุมชน}}$
วิธีการเก็บข้อมูล	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูผู้รับผิดชอบสำรวจ (1) จำนวนเด็กพิการทั้งหมดที่อยู่ในหมู่บ้านที่อยู่ในเขตบริการการศึกษาของโรงเรียน (2) จำนวนเด็กพิการที่ได้รับการคัดแยกตามประเภทความพิการ 9 ประเภท (3) จำนวนเด็กพิการที่ได้รับการส่งต่อไปยังสถานรับเตรียมความพร้อม และ (4) จำนวนเด็กพิการที่ไม่ได้รับการคัดแยกและส่งต่อเพื่อรับการศึกษ 2. นำข้อมูลที่รวบรวมได้มากรอกลงในแบบรายงานการพัฒนาศักยภาพและเตรียมความพร้อมของเด็กพิการ (ว2_102) <p>❖ <u>หมายเหตุ</u> สถานที่ที่รับเด็กพิการเพื่อเตรียมความพร้อม หมายถึง โรงเรียนศูนย์การศึกษาพิเศษ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ โรงเรียนสำหรับผู้พิการ และผู้ปกครองที่ได้รับการอบรมหลักสูตรการดูแลผู้พิการ</p>
ความถี่ในการจัดเก็บ	ปีละ 1 ครั้ง ก่อนเปิดเทอมต้น
การรายงานผล	จัดส่งแบบรายงาน ว2_102 ถึงสำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ภายในวันที่ 15 มีนาคม ของทุกปี
การใช้ประโยชน์	บอกถึงสถานการณ์ของเด็กพิการที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพและเตรียมความพร้อมเพื่อส่งต่อเรียนร่วม
ข้อมูลเพิ่มเติม	เด็กพิการ หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องทางการศึกษา 9 ประเภทความพิการ คัดแยกโดยคณะกรรมการคัดเลือกและจำแนกความพิการเพื่อการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ (2543) ได้แก่

<p>ข้อมูลเพิ่มเติม</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. บกพร่องทางการเห็น หมายถึง บุคคลที่สูญเสียการเห็นตั้งแต่ระดับเล็กน้อยจนถึงตาบอดสนิท 2. บกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง คนที่สูญเสียการได้ยินตั้งแต่ระดับการสูญเสียไปหาสูญเสียมาก / รุนแรง 3. บกพร่องทางสติปัญญา หมายถึง คนที่มีพัฒนาการช้ากว่าคนทั่วไป เมื่อวัดระดับเชาวน์ปัญญา โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานแล้ว มีระดับเชาวน์ปัญญาต่ำกว่าคนทั่วไป และความสามารถในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมต่ำกว่าเกณฑ์ทั่วไปอย่างน้อย 2 ทักษะหรือมากกว่า เช่น ทักษะการสื่อความหมาย ทักษะทางสังคม ทักษะการใช้สาธารณสมบัติ การดูแลตนเอง การดำรงชีวิตในบ้าน การควบคุมตนเอง สุขอนามัย และความปลอดภัย การเรียนวิชาการเพื่อชีวิตประจำวัน การใช้เวลาว่างและการทำงาน ซึ่งลักษณะความบกพร่องทางสติปัญญาพบตั้งแต่แรกเกิดจนอายุก่อน 18 ปี 4. บกพร่องทางร่างกายหรือสุขภาพ หมายถึง คนที่มีอวัยวะไม่สมบูรณ์ อวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งหรือหลายส่วนขาดหายไป กระดูกและกล้ามเนื้อพิการ เจ็บป่วยเรื้อรังรุนแรง มีความพิการของระบบประสาท มีความลำบากในการเคลื่อนไหว จึงเป็นอุปสรรคต่อการศึกษาในสภาพปกติ ทั้งนี้ไม่รวมคนที่มีความบกพร่องทางประสาทสัมผัส ได้แก่ ตาบอด หูหนวก 5. มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง คนที่มีความบกพร่องอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างในกระบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยาที่เกี่ยวกับความเข้าใจหรือการใช้ภาษา อาจเป็นภาษาพูดและภาษาเขียน ซึ่งจะมีผลทำให้มีปัญหาในการฟัง การพูด การคิด การอ่าน การเขียน การสะกด หรือการคิดคำนวณ รวมทั้งสภาพความบกพร่องในการรับรู้ สมองได้รับบาดเจ็บ การปฏิบัติงานของสมองสูญเสียไปซึ่งอาจทำให้มีปัญหาในการอ่านและปัญหาในการเข้าใจภาษา ทั้งนี้ไม่รวมคนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้เนื่องจากความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน หรือการเคลื่อนไหว ปัญญาอ่อน ปัญหาทางอารมณ์ หรือความด้อยโอกาสเนื่องจากสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมหรือเศรษฐกิจ 6. บกพร่องทางการพูดและภาษา หมายถึง คนที่มีความบกพร่องในเรื่องการเปล่งเสียงพูด เช่น เสียงผิดปกติ อัตราความเร็ว จังหวะการพูดผิดปกติ หรือคนที่มีความบกพร่องในเรื่องความเข้าใจ หรือการใช้ภาษาพูด การเขียน และหรือระบบสัญลักษณ์อื่นที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งอาจเกี่ยวกับรูปแบบของภาษา เนื้อหาของภาษา และหน้าที่ของภาษา 7. มีปัญหาทางพฤติกรรมหรืออารมณ์ หมายถึง คนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากปกติเป็นอย่างมาก และปัญหาทางพฤติกรรมนั้นเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ไม่เป็นที่ยอมรับทางสังคมหรือวัฒนธรรม
------------------------	--

<p>ข้อมูลเพิ่มเติม</p>	<p>8. ออทิสติก หมายถึง บุคคลที่มีความบกพร่องทางพัฒนาการด้านสังคม ภาษา และการสื่อความหมาย พฤติกรรม อารมณ์ และจินตนาการ ซึ่งมีสาเหตุเนื่องมาจากการทำงานในหน้าที่บางส่วนของสมองที่ผิดปกติไป และความผิดปกตินั้นพบได้ก่อนวัย 30 เดือน</p> <p>9. พิกัดซ้อน หมายถึง คนที่มีสภาพความบกพร่องหรือความพิการมากกว่าหนึ่งประเภทในบุคคลเดียวกัน เช่น คนปัญญาอ่อนสูญเสียการได้ยิน เป็นต้น</p> <p>(ที่มา: สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ)</p>
------------------------	--

ตัวชี้วัดที่ 20 ร้อยละของเด็กและเยาวชนพิการที่ได้รับการศึกษาในรูปแบบที่เหมาะสม

ความหมาย	เด็กพิการที่ได้รับการศึกษาในรูปแบบที่เหมาะสม ต่อจำนวนเด็กพิการทั้งหมดในโรงเรียน 100 คน ❖ <u>หมายเหตุ</u> การได้รับการศึกษาในรูปแบบที่เหมาะสม หมายถึง เด็กพิการได้รับการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล
การคำนวณ	<u>จำนวนเด็กพิการที่ได้รับการศึกษาในรูปแบบที่เหมาะสม X 100</u> จำนวนเด็กพิการทั้งหมดในโรงเรียน
วิธีการเก็บข้อมูล	1. ครูผู้รับผิดชอบสำรวจ (1) จำนวนเด็กพิการประเภทต่าง ๆ ทั้งหมดที่มีในโรงเรียน (2) จำนวนเด็กพิการที่ได้รับการศึกษาในรูปแบบที่เหมาะสม จำแนกรายชั้น 2. นำข้อมูลที่รวบรวมได้มากรอกลงในแบบรายงานการพัฒนาศักยภาพและเตรียมความพร้อมของเด็กพิการ (ว2_102)
ความถี่ในการจัดเก็บ	ปีละ 1 ครั้ง ภาคปลาย
การรายงานผล	จัดส่งแบบรายงาน ว2_102 ถึงสำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ภายในวันที่ 15 มีนาคม ของทุกปี
การใช้ประโยชน์	บอกถึงสถานการณ์ของเด็กพิการที่ได้รับบริการทางการศึกษาในรูปแบบที่เหมาะสม

ตัวชี้วัดที่ 21 ร้อยละของนักเรียนในพระราชานุเคราะห์ที่สามารถเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หรือ วิชาชีพ

ความหมาย	จำนวนนักเรียนในพระราชานุเคราะห์ที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษาที่ผ่านมาสามารถเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หรือวิชาชีพ ต่อจำนวนนักเรียนในพระราชานุเคราะห์ทั้งหมดที่รับทุนพระราชทานในรุ่นเดียวกัน 100 คน
การคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนนักเรียนในพระราชานุเคราะห์ที่เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หรือวิชาชีพ}}{\text{จำนวนนักเรียนในพระราชานุเคราะห์ทั้งหมดที่รับทุนพระราชทานในรุ่นเดียวกัน}} \times 100$
วิธีการเก็บข้อมูล	จากระบบข้อมูลนักเรียนในพระราชานุเคราะห์
ความถี่ในการจัดเก็บ	ปีละ 1 ครั้ง
การรายงานผล	สรุปผลภายใน 15 กรกฎาคมของทุกปี
การใช้ประโยชน์	<ol style="list-style-type: none"> 1. บอกถึงศักยภาพของนักเรียนในพระราชานุเคราะห์ 2. สะท้อนถึงการออกกลางคันของนักเรียนในพระราชานุเคราะห์ 3. สะท้อนถึงประสิทธิภาพของระบบการดูแลและการให้คำปรึกษา

ตัวชี้วัดที่ 22 ร้อยละของนักเรียนในพระราชานุเคราะห์ที่สามารถเรียนต่อระดับอุดมศึกษา

ความหมาย	จำนวนนักเรียนในพระราชานุเคราะห์ที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่าในปีการศึกษาที่ผ่านมาสามารถเรียนต่อระดับอุดมศึกษา ต่อจำนวนนักเรียนในพระราชานุเคราะห์ทั้งหมดที่รับทุนพระราชทานในรุ่นเดียวกัน 100 คน
การคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนนักเรียนในพระราชานุเคราะห์ที่เรียนต่อระดับอุดมศึกษา} \times 100}{\text{จำนวนนักเรียนในพระราชานุเคราะห์ทั้งหมดที่รับทุนพระราชทานในรุ่นเดียวกัน}}$
วิธีการเก็บข้อมูล	จากระบบข้อมูลนักเรียนในพระราชานุเคราะห์
ความถี่ในการจัดเก็บ	ปีละ 1 ครั้ง
การรายงานผล	สรุปผลภายใน 15 กรกฎาคมของทุกปี
การใช้ประโยชน์	<ol style="list-style-type: none"> 1. บอกถึงศักยภาพของนักเรียนในพระราชานุเคราะห์ 2. สะท้อนถึงการออกกลางคันของนักเรียนในพระราชานุเคราะห์ 3. สะท้อนถึงประสิทธิภาพของระบบการดูแลและการให้คำปรึกษา

วัตถุประสงค์ที่ 3

เสริมสร้างศักยภาพของเด็กและเยาวชนในการเรียนรู้ทางวิชาการ

ตัวชี้วัดที่ 23 คะแนนเฉลี่ยกลุ่มสาระภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตัวชี้วัดที่ 24 คะแนนเฉลี่ยกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตัวชี้วัดที่ 25 คะแนนเฉลี่ยกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตัวชี้วัดที่ 26 คะแนนเฉลี่ยกลุ่มสาระภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ความหมาย	คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในแต่ละกลุ่มสาระ ต่อคะแนนเต็ม 100 คะแนน
การคำนวณ	$\frac{\text{คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในแต่ละกลุ่มสาระ} \times 100}{\text{คะแนนเต็มของกลุ่มสาระนั้น}}$ <p>โดยคำนวณแยกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none">• นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3• นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6• นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3• นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
วิธีการเก็บข้อมูล	เรียกดูรายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติได้ที่ http://www.niets.or.th/index.php หากไม่มีการทดสอบระดับชาติของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (O-Net) ให้โรงเรียนดำเนินการจัดสอบเอง โดย <ol style="list-style-type: none">1. ครูประจำชั้นประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนปลายปีการศึกษา ประกอบด้วยกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ2. บันทึกคะแนนสอบของนักเรียนแต่ละคนในแต่ละกลุ่มสาระ แล้วหาคะแนนเฉลี่ยในแต่ละวิชา โดยรวมคะแนนของนักเรียนทุกคน หาค่าด้วยจำนวนนักเรียนที่เข้าสอบทั้งหมด

<p>วิธีการเก็บข้อมูล</p>	<p>3. สรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และกรอกข้อมูลลงในแบบรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กนักเรียนด้านวิชาการ (ว3_101) ประกอบด้วย ข้อมูลจำนวนนักเรียนที่เข้าสอบทั้งหมด คะแนนเฉลี่ยร้อยละ และจำนวนนักเรียนที่ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าระดับดี</p> <p>❖ <u>หมายเหตุ</u> โรงเรียนที่ไม่ได้สอนในระดับใด หรือกลุ่มสาระใด ก็ไม่ต้องประเมินในชั้นหรือกลุ่มสภะนั้นๆ</p>
<p>ความถี่ในการจัดเก็บ</p>	<p>ปีละ 1 ครั้ง ตอนปลายปีการศึกษา</p>
<p>การรายงานผล</p>	<p>จัดส่งแบบรายงาน ว3_101 ถึงสำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีภายในวันที่ 15 มีนาคม ของทุกปี</p>
<p>การใช้ประโยชน์</p>	<p>1. ชี้้นำการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา โดยใช้คะแนนเฉลี่ยร้อยละของสถานศึกษาเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยร้อยละของกลุ่มโรงเรียน หรือเขตพื้นที่การศึกษา หรือของประเทศ เพื่อให้เห็นภาพว่านักเรียนของโรงเรียนอยู่ในเกณฑ์ใด จะต้องปรับปรุงวิชาใดบ้าง และปรับปรุงมาตรฐานการเรียนรู้ใดบ้าง</p> <p>2. เป็นข้อมูลเปรียบเทียบความก้าวหน้าของการจัดการศึกษาของสถานศึกษา</p>

ตัวชี้วัดที่ 27 ร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลการเรียนกลุ่มสาระภาษาไทย ตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป

ตัวชี้วัดที่ 28 ร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลการเรียนกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ ตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป

ตัวชี้วัดที่ 29 ร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลการเรียนกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป

ตัวชี้วัดที่ 30 ร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลการเรียนกลุ่มสาระภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป

<p>ความหมาย</p>	<p>จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับดี ต่อจำนวนนักเรียนที่เข้าสอบ ทั้งหมด 100 คน</p> <p>❖ <u>หมายเหตุ</u> การแจกแจงของคะแนนตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพระดับดีขึ้นไป หมายถึง</p> <ul style="list-style-type: none"> • ผู้เรียนที่ได้คะแนนผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติมากกว่าขีดจำกัดล่างของค่าเฉลี่ยในแต่ละกลุ่มสาระการทดสอบ • ในกรณีที่ไม่มีผลการทดสอบระดับชาติ และโรงเรียนดำเนินการจัดสอบเอง กำหนดให้ผู้เรียนต้องได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไป
<p>การคำนวณ</p>	<p>$\frac{\text{จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับดีในแต่ละกลุ่มสาระ}}{\text{จำนวนนักเรียนที่เข้ารับการประเมินทั้งหมด}} \times 100$</p> <p>โดยคำนวณแยกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> • นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 • นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 • นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 • นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
<p>วิธีการเก็บข้อมูล</p>	<p>เรียกดูรายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติได้ที่ http://www.niets.or.th/index.php</p> <p>หากไม่มีการทดสอบระดับชาติของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (O-Net) ให้โรงเรียนดำเนินการจัดสอบเอง โดย</p>

<p>วิธีการเก็บข้อมูล</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูประจำชั้นประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนปลายปีการศึกษา ประกอบด้วยกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ 2. บันทึกคะแนนผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนแต่ละคนในแต่ละกลุ่มสาระ แล้วนับจำนวนนักเรียนที่มีคะแนนสอบในระดับดีขึ้น 3. สรุปผลลงในแบบรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กนักเรียนด้านวิชาการ (ว3_101) <p>❖ <u>หมายเหตุ</u> โรงเรียนที่ไม่ได้สอนในระดับใด หรือกลุ่มสาระใด ก็ไม่ต้องประเมินในชั้นหรือกลุ่มสภะนั้นๆ</p>
<p>ความถี่ในการจัดเก็บ</p>	<p>ปีละ 1 ครั้ง ตอนปลายปีการศึกษา</p>
<p>การรายงานผล</p>	<p>จัดส่งแบบรายงาน ว3_101 ถึงสำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีภายในวันที่ 15 มีนาคม ของทุกปี</p>
<p>การใช้ประโยชน์</p>	<p>เป็นการประเมินคุณภาพนักเรียนว่าเป็นอย่างไร และนำไปใช้ในการพัฒนานักเรียนเป็นรายคนได้อย่างต่อเนื่อง</p>

วัตถุประสงค์ที่ 4

เสริมสร้างศักยภาพของเด็กและเยาวชนทางการอาชีพ

ตัวชี้วัดที่ 31 ปริมาณผลผลิตทางการเกษตร

ความหมาย	ปริมาณผลผลิตทางการเกษตร ประเภท เนื้อสัตว์ ถั่วเมล็ดแห้ง ผัก และ ผลไม้ ที่ผลิตได้
การคำนวณ	<u>ปริมาณผลผลิตทางการเกษตรแต่ละประเภทที่ผลิตได้ใน 1 เดือน (กรัม)</u> จำนวนวันเรียน x จำนวนนักเรียนทั้งหมด
วิธีการเก็บข้อมูล	<ol style="list-style-type: none"> ครูผู้รับผิดชอบบันทึกปริมาณผลผลิตทางการเกษตรเป็นประจำทุกวันที่มีการนำผลผลิตที่ผลิตขึ้นภายในโรงเรียนออกจากฟาร์ม ภายในรอบ 1 เดือน โดยจำแนกประเภทของผลผลิตดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> • ประเภทเนื้อสัตว์ ซึ่งประกอบด้วย สัตว์ปีก (ไก่ เป็ด) ไข่ ปลา เนื้อวัว เนื้อควาย เนื้อหมู หรืออื่นๆ บันทึกน้ำหนักเป็น กิโลกรัม <u>ยกเว้นไข่</u> ให้ระบุชนิดและบันทึกเป็น ฟอง • ถั่วเมล็ดแห้ง บันทึกน้ำหนักเป็น กิโลกรัม • ผัก บันทึกน้ำหนักเป็น กิโลกรัม • ผลไม้ บันทึกน้ำหนักเป็น กิโลกรัม รวมปริมาณผลผลิตแต่ละประเภทที่นำออกมาจากฟาร์มในรอบ 1 เดือน และกรอกลงในแบบรายงานผลผลิตทางการเกษตร (ว4_101)
ความถี่ในการจัดเก็บ	ปีละ 2 ครั้ง <ul style="list-style-type: none"> • ครั้งที่ 1 ระหว่างเดือนพฤษภาคม-กันยายน • ครั้งที่ 2 ระหว่างเดือนตุลาคม-กุมภาพันธ์
การรายงานผล	จัดส่งแบบรายงาน ว4_101 ถึงสำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โดย <ul style="list-style-type: none"> • ครั้งที่ 1 ภายในวันที่ 30 ตุลาคม • ครั้งที่ 2 ภายในวันที่ 15 มีนาคม

<p>การใช้ประโยชน์</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. สะท้อนถึงความสามารถของนักเรียนในการทำการเกษตรเพื่อบริโภค 2. บอกปริมาณผลผลิตที่ผลิตได้เพียงพอต่อการใช้เป็นวัตถุดิบในการประกอบอาหารกลางวันให้นักเรียนหรือไม่ และจะต้องจัดซื้อเพิ่มเติมอีกเท่าไร โดยเปรียบเทียบกับปริมาณความต้องการอาหารของนักเรียน 1 คนใน 1 มื้อ
-----------------------	--

ตัวชี้วัดที่ 32 ร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความรู้ด้านการเกษตรยั่งยืนตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป

<p>ความหมาย</p>	<p>จำนวนนักเรียนที่มีความรู้ด้านการเกษตรยั่งยืนอยู่ในระดับดี ต่อจำนวนนักเรียนที่เข้ารับการประเมินทั้งหมด 100 คน</p>
<p>การคำนวณ</p>	<p style="text-align: center;">$\frac{\text{จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับดี} \times 100}{\text{จำนวนนักเรียนที่เข้ารับการประเมินทั้งหมด}}$</p> <p>โดยคำนวณแยกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6</p>
<p>วิธีการเก็บข้อมูล</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูผู้รับผิดชอบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนปลายปีการศึกษาในเรื่องความรู้ด้านการเกษตรยั่งยืน โดยมีกรอบการประเมิน ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> • ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทำการเกษตรเพื่อการบริโภค • ผลกระทบจากการทำการเกษตรในรูปแบบต่างๆ ต่อสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสุขภาพอนามัย • วิธีการทำการเกษตรที่ส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม • การจัดการการผลิต ภายใต้นโยบายเศรษฐกิจพอเพียง • ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการทำการเกษตร 2. นำคะแนนของนักเรียนแต่ละคนมาเทียบกับเกณฑ์การประเมินเพื่อจัดกลุ่มคุณภาพของนักเรียนเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มดี พอใช้ และปรับปรุง โดยโรงเรียนสามารถกำหนดเกณฑ์การประเมินได้ตามบริบทของโรงเรียนเอง หรือจะใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> • ระดับดี มีช่วงคะแนน 80 - 100 คะแนน • ระดับพอใช้ มีช่วงคะแนน 50 - 79 คะแนน • ระดับปรับปรุง มีช่วงคะแนน 0 - 49 คะแนน 3. สรุปจำนวนนักเรียนในแต่ละกลุ่ม ทั้ง 3 กลุ่มลงในแบบรายงานความรู้และทักษะพื้นฐานทางการเกษตรอย่างยั่งยืน ว4_102 ป สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา และ ว4_102 ม สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

<p>ความถี่ในการจัดเก็บ</p>	<p>ปีละ 1 ครั้ง ปลายปีการศึกษา</p>
<p>การรายงานผล</p>	<p>จัดส่งแบบรายงาน ว4_102 ป และ ว4_102 ป ถึงสำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีภายในวันที่ 15 มีนาคมของทุกปี</p>
<p>การใช้ประโยชน์</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. บอกถึงคุณภาพของนักเรียนว่ามีความรู้ด้านการเกษตรยั่งยืน มากน้อยเพียงใด 2. สะท้อนถึงคุณภาพของการจัดกิจกรรมการพัฒนานักเรียน และใช้เปรียบเทียบความก้าวหน้าของการจัดกิจกรรมการพัฒนานักเรียนในด้านดังกล่าวได้

ตัวชี้วัดที่ 33 ร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีทักษะด้านการเกษตรยั่งยืนตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป

<p>ความหมาย</p>	<p>จำนวนนักเรียนที่มีทักษะทางการเกษตรยั่งยืนอยู่ในระดับดี ต่อจำนวนนักเรียนที่เข้ารับการประเมินทั้งหมด 100 คน</p>
<p>การคำนวณ</p>	<p style="text-align: center;">$\frac{\text{จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับดี} \times 100}{\text{จำนวนนักเรียนที่เข้ารับการประเมินทั้งหมด}}$</p> <p>โดยคำนวณแยกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6</p>
<p>วิธีการเก็บข้อมูล</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูผู้รับผิดชอบประเมินทักษะพื้นฐานด้านการเกษตรยั่งยืนของนักเรียนปลายปีการศึกษา โดยมีกรอบการประเมิน ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> • การเกษตรแบบผสมผสาน • การใช้ชีวิตวิถีในการทำการเกษตร เช่น ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอก น้ำสกัดชีวภาพ เป็นต้น • การขยายพันธุ์พืช สัตว์ • การผลิตอาหารสัตว์ในครัวเรือน • การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร • การจัดทำบัญชีฟาร์ม • การประยุกต์ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการทำ การเกษตรยั่งยืน 2. นำคะแนนของนักเรียนแต่ละคนมาเทียบกับเกณฑ์การประเมินเพื่อจัดกลุ่มคุณภาพของนักเรียนเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มดี พอใช้ และปรับปรุง โดยโรงเรียนสามารถกำหนดเกณฑ์การประเมินได้ตามบริบทของโรงเรียนเอง หรือจะใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> • ระดับดี มีช่วงคะแนน 80 - 100 คะแนน • ระดับพอใช้ มีช่วงคะแนน 50 - 79 คะแนน • ระดับปรับปรุง มีช่วงคะแนน 0 - 49 คะแนน 3. สรุปจำนวนนักเรียนในแต่ละกลุ่ม ทั้ง 3 กลุ่มลงในแบบรายงานความรู้และทักษะพื้นฐานทางการเกษตรอย่างยั่งยืน ว4_102 ป สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา และ ว4_102 ม สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

<p>ความถี่ในการจัดเก็บ</p>	<p>ปีละ 1 ครั้ง ปลายปีการศึกษา</p>
<p>การรายงานผล</p>	<p>จัดส่งแบบรายงาน ว4_102 ป และ ว4_102 ม ถึงสำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีภายในวันที่ 15 มีนาคมของทุกปี</p>
<p>การใช้ประโยชน์</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. บอกถึงคุณภาพของนักเรียนว่ามีทักษะด้านการเกษตรยั่งยืน มากน้อยเพียงใด 2. สะท้อนถึงคุณภาพของการจัดกิจกรรมการพัฒนานักเรียน และใช้เปรียบเทียบความก้าวหน้าของการจัดกิจกรรมการพัฒนานักเรียนในด้านดังกล่าวได้

ตัวชี้วัดที่ 34 ร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความรู้และทักษะด้านอาชีพที่จำเป็นสำหรับชีวิตประจำวันตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป

<p>ความหมาย</p>	<p>จำนวนนักเรียนที่มีความรู้ด้านและทักษะด้านอาชีพในระดับดี ต่อจำนวนนักเรียนที่เข้ารับการประเมินทั้งหมด 100 คน</p>
<p>การคำนวณ</p>	<p style="text-align: center;">$\frac{\text{จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับดี} \times 100}{\text{จำนวนนักเรียนที่เข้ารับการประเมินทั้งหมด}}$</p> <p>โดยคำนวณแยกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> • นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 • นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 • นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 • นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
<p>วิธีการเก็บข้อมูล</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนปลายปีการศึกษา ในเรื่องความรู้และทักษะด้านอาชีพที่จำเป็นสำหรับชีวิตประจำวัน ซึ่งครอบคลุมในด้านต่อไปนี้ <ul style="list-style-type: none"> • งานเกษตร • งานช่าง • งานบ้าน • งานประดิษฐ์ • งานอื่นๆ 2. นำคะแนนของนักเรียนแต่ละคนมาเทียบกับเกณฑ์การประเมินเพื่อจัดกลุ่มคุณภาพของนักเรียนเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มดี พอใช้ และปรับปรุง โดยโรงเรียนสามารถกำหนดเกณฑ์การประเมินได้ตามบริบทของโรงเรียนเอง หรือจะใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> • ระดับดี มีช่วงคะแนน 80 - 100 คะแนน • ระดับพอใช้ มีช่วงคะแนน 50 - 79 คะแนน • ระดับปรับปรุง มีช่วงคะแนน 0 - 49 คะแนน 3. สรุปจำนวนนักเรียนในแต่ละกลุ่ม ทั้ง 3 กลุ่มลงในแบบรายงานความรู้และทักษะด้านอาชีพที่จำเป็นสำหรับชีวิตประจำวัน ว4_103 ป สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา และ ว4_103 ม สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

<p>ความถี่ในการจัดเก็บ</p>	<p>ปีละ 1 ครั้ง ปลายปีการศึกษา</p>
<p>การรายงานผล</p>	<p>จัดส่งแบบรายงาน ว4_103 ป และ ว4_103 ม ถึงสำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารีภายในวันที่ 15 มีนาคมของทุกปี</p>
<p>การใช้ประโยชน์</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. บอกถึงคุณภาพของนักเรียนว่ามีความรู้และทักษะด้านอาชีพที่จำเป็นสำหรับชีวิตประจำวันมากน้อยเพียงใด 2. สะท้อนถึงคุณภาพของการจัดกิจกรรมการพัฒนานักเรียน และใช้เปรียบเทียบความก้าวหน้าของการจัดกิจกรรมการพัฒนานักเรียนในด้านดังกล่าวได้

ตัวชี้วัดที่ 35 ร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับอุดมการณ์สหกรณ์ตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป

<p>ความหมาย</p>	<p>จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับอุดมการณ์สหกรณ์ในระดับดี ต่อจำนวนนักเรียนที่เข้ารับการประเมินทั้งหมด 100 คน</p>
<p>การคำนวณ</p>	<p style="text-align: center;">$\frac{\text{จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับดี} \times 100}{\text{จำนวนนักเรียนที่เข้ารับการประเมินทั้งหมด}}$</p> <p>โดยคำนวณแยกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6</p>
<p>วิธีการเก็บข้อมูล</p>	<p>1. ครูประเมินพฤติกรรมที่สอดคล้องกับอุดมการณ์สหกรณ์ของนักเรียนปลายปีการศึกษา โดยมีกรอบการประเมิน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ลักษณะนิสัยของการพึ่งตนเอง <ol style="list-style-type: none"> 1.1) ขยัน อดทน มีวินัย รับผิดชอบ 1.2) ประหยัด ใช้ทรัพยากรคุ้มค่า 1.3) พัฒนาดน ใฝ่หาความรู้ 1.4) หลีกพ้นอบายมุข ไม่คบคนชั่ว 2) ลักษณะนิสัยของการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน <ol style="list-style-type: none"> 2.1) ซื่อสัตย์ สุจริต ตรงเวลา 2.2) สามัคคี ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ 2.3) มีเมตตา เสียสละ 2.4) มีเหตุผล เคารพกติกา ยึดหลักประชาธิปไตย <p>2. นำคะแนนของนักเรียนแต่ละคนมาเทียบกับเกณฑ์การประเมินเพื่อจัดกลุ่มคุณภาพของนักเรียนเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มดี พอใช้ และปรับปรุง โดยโรงเรียนสามารถกำหนดเกณฑ์การประเมินได้ตามบริบทของโรงเรียนเอง หรือจะใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> • ระดับดี มีช่วงคะแนน 80 - 100 คะแนน • ระดับพอใช้ มีช่วงคะแนน 50 - 79 คะแนน • ระดับปรับปรุง มีช่วงคะแนน 0 - 49 คะแนน

<p>วิธีการเก็บข้อมูล</p>	<p>3. สรุปลำดับนักเรียนในแต่ละกลุ่ม ทั้ง 3 กลุ่ม ลงในแบบรายงานความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมที่สอดคล้องกับอุดมการณ์สหกรณ์ ว4_104 ป สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา และ ว4_104 ม สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา</p>
<p>ความถี่ในการจัดเก็บ</p>	<p>ปีละ 1 ครั้ง ปลายปีการศึกษา</p>
<p>การรายงานผล</p>	<p>จัดส่งแบบรายงาน ว4_104 ป และ ว4_104 ม ถึงสำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีภายในวันที่ 15 มีนาคมของทุกปี</p>
<p>การใช้ประโยชน์</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. บ่งชี้ว่านักเรียนมีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับอุดมการณ์สหกรณ์ไม่น้อยเพียงใด 2. สะท้อนถึงคุณภาพของการจัดกิจกรรมการพัฒนาพฤติกรรมนักเรียนด้านสหกรณ์ และใช้เปรียบเทียบความก้าวหน้าของการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนในด้านดังกล่าวได้

ตัวชี้วัดที่ 36 ร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความรู้ด้านสหกรณ์ตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป

<p>ความหมาย</p>	<p>จำนวนนักเรียนที่มีความรู้ด้านสหกรณ์ในระดับดี ต่อจำนวนนักเรียนที่เข้ารับการประเมินทั้งหมด 100 คน</p>						
<p>การคำนวณ</p>	<p style="text-align: center;">$\frac{\text{จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับดี} \times 100}{\text{จำนวนนักเรียนที่เข้ารับการประเมินทั้งหมด}}$</p> <p>โดยคำนวณแยกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6</p>						
<p>วิธีการเก็บข้อมูล</p>	<p>1. ครูประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนปลายปีการศึกษาในเรื่องความรู้ และทักษะด้านสหกรณ์ โดยมีกรอบการประเมิน ดังนี้</p> <table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="text-align: center; width: 50%;"><u>ความรู้</u></td> <td style="text-align: center; width: 50%;"><u>ทักษะ</u></td> </tr> <tr> <td> <ul style="list-style-type: none"> • อุดมการณ์สหกรณ์ • วิธีการสหกรณ์ • ระบบประชาธิปไตย </td> <td> <ul style="list-style-type: none"> • การประชุม • การบันทึกการประชุม • การวางแผนธุรกิจเบื้องต้น </td> </tr> <tr> <td> <ul style="list-style-type: none"> • การทำธุรกิจสหกรณ์เช่น ร้านค้า ออมทรัพย์ • ระบบบัญชี </td> <td> <ul style="list-style-type: none"> • การทำบัญชีรับจ่าย </td> </tr> </table> <p>2. นำคะแนนของนักเรียนแต่ละคนมาเทียบกับเกณฑ์การประเมินเพื่อจัดกลุ่มคุณภาพของนักเรียนเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มดี พอใช้ และปรับปรุง โดยโรงเรียนสามารถกำหนดเกณฑ์การประเมินได้ตามบริบทของโรงเรียนเอง หรือจะใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> • ระดับดี มีช่วงคะแนน 80 - 100 คะแนน • ระดับพอใช้ มีช่วงคะแนน 50 - 79 คะแนน • ระดับปรับปรุง มีช่วงคะแนน 0 - 49 คะแนน <p>3. สรุปจำนวนนักเรียนในแต่ละกลุ่ม ทั้ง 3 กลุ่ม ลงในแบบรายงานความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมที่สอดคล้องกับอุดมการณ์สหกรณ์ ว4_104 ป สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา และ ว4_104 ม สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา</p>	<u>ความรู้</u>	<u>ทักษะ</u>	<ul style="list-style-type: none"> • อุดมการณ์สหกรณ์ • วิธีการสหกรณ์ • ระบบประชาธิปไตย 	<ul style="list-style-type: none"> • การประชุม • การบันทึกการประชุม • การวางแผนธุรกิจเบื้องต้น 	<ul style="list-style-type: none"> • การทำธุรกิจสหกรณ์เช่น ร้านค้า ออมทรัพย์ • ระบบบัญชี 	<ul style="list-style-type: none"> • การทำบัญชีรับจ่าย
<u>ความรู้</u>	<u>ทักษะ</u>						
<ul style="list-style-type: none"> • อุดมการณ์สหกรณ์ • วิธีการสหกรณ์ • ระบบประชาธิปไตย 	<ul style="list-style-type: none"> • การประชุม • การบันทึกการประชุม • การวางแผนธุรกิจเบื้องต้น 						
<ul style="list-style-type: none"> • การทำธุรกิจสหกรณ์เช่น ร้านค้า ออมทรัพย์ • ระบบบัญชี 	<ul style="list-style-type: none"> • การทำบัญชีรับจ่าย 						

<p>ความถี่ในการจัดเก็บ</p>	<p>ปีละ 1 ครั้ง ปลายปีการศึกษา</p>
<p>การรายงานผล</p>	<p>จัดส่งแบบรายงาน ว4_104 ป และ ว4_104 ม ถึงสำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีภายในวันที่ 15 มีนาคมของทุกปี</p>
<p>การใช้ประโยชน์</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. บอกถึงคุณภาพของนักเรียนว่ามีความรู้ด้านสหกรณ์ มากน้อยเพียงใด 2. สะท้อนถึงคุณภาพของการจัดกิจกรรมการพัฒนานักเรียนด้านสหกรณ์ และใช้เปรียบเทียบความก้าวหน้าของการจัดกิจกรรมการพัฒนานักเรียนในด้านดังกล่าวได้

วัตถุประสงค์ที่ 5
ปลูกฝังจิตสำนึกและพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชนในการอนุรักษ์
ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดที่ 37 ร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ระดับ ดีขึ้นไป

ความหมาย	จำนวนนักเรียนที่มีความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับดี ต่อจำนวนนักเรียนที่เข้ารับการประเมินทั้งหมด 100 คน
การคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับดี} \times 100}{\text{จำนวนนักเรียนที่เข้ารับการประเมินทั้งหมด}}$ <p>โดยคำนวณแยกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6</p>
วิธีการเก็บข้อมูล	<ol style="list-style-type: none"> ครูประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนปลายปีการศึกษา ในเรื่องความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีกรอบการประเมินดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับระบบนิเวศ และสิ่งแวดล้อม ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม ปัญหาและผลกระทบจากความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แนวทางการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นำคะแนนของนักเรียนแต่ละคนมาเทียบกับเกณฑ์การประเมินเพื่อจัดกลุ่มคุณภาพของนักเรียนเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มดี พอใช้ และปรับปรุง โดยโรงเรียนสามารถกำหนดเกณฑ์การประเมินได้ตามบริบทของโรงเรียนเอง หรือจะใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> ระดับดี มีช่วงคะแนน 80 - 100 คะแนน ระดับพอใช้ มีช่วงคะแนน 50 - 79 คะแนน ระดับปรับปรุง มีช่วงคะแนน 0 - 49 คะแนน

<p>วิธีการเก็บข้อมูล</p>	<p>3. สรุปรายงานนักเรียนในแต่ละกลุ่ม ทั้ง 3 กลุ่ม ลงในแบบรายงานความรู้และพฤติกรรมที่สอดคล้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ว5_101 ป สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา และ ว5_101 ม สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา</p>
<p>ความถี่ในการจัดเก็บ</p>	<p>ปีละ 1 ครั้ง ปลายปีการศึกษา</p>
<p>การรายงานผล</p>	<p>จัดส่งแบบรายงาน ว5_101 ป และ ว5_101 ม ถึงสำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีภายในวันที่ 15 มีนาคมของทุกปี</p>
<p>การใช้ประโยชน์</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. บอกถึงคุณภาพของนักเรียนว่ามีความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากน้อยเพียงใด 2. สะท้อนถึงคุณภาพของการจัดกิจกรรมการพัฒนาเด็ก และใช้เปรียบเทียบความก้าวหน้าของการจัดกิจกรรมการพัฒนาเด็กในด้านดังกล่าวได้

ตัวชี้วัดที่ 38 ร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่พึงประสงค์ ตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป

<p>ความหมาย</p>	<p>จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับดี ต่อจำนวนนักเรียนที่เข้ารับการประเมินทั้งหมด 100 คน</p>
<p>การคำนวณ</p>	<p style="text-align: center;">$\frac{\text{จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับดี} \times 100}{\text{จำนวนนักเรียนที่เข้ารับการประเมินทั้งหมด}}$</p> <p>โดยคำนวณแยกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6</p>
<p>วิธีการเก็บข้อมูล</p>	<ol style="list-style-type: none"> ครูประเมินพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของนักเรียนปลายปีการศึกษา โดยมีกรอบการประเมิน ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> ใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น น้ำในห้องน้ำ น้ำดื่ม น้ำเพื่อการเกษตร ประหยัดพลังงาน เช่น ประหยัดไฟ เลือกบริโภคและอุปโภคของที่ผลิตในท้องถิ่น ลดปริมาณขยะ แยกขยะ นำของใช้แล้วกลับมาใช้ใหม่ รักษาห้องเรียนและบริเวณให้สะอาด เรียบร้อย รมรื่น และสวยงามอยู่เสมอ มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชน เช่น การปลูกป่า การรักษาแหล่งน้ำ นำคะแนนของนักเรียนแต่ละคนมาเทียบกับเกณฑ์การประเมินเพื่อจัดกลุ่มคุณภาพของนักเรียนเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มดี พอใช้ และปรับปรุง โดยโรงเรียนสามารถกำหนดเกณฑ์การประเมินได้ตามบริบทของโรงเรียนเอง หรือจะใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> ระดับดี มีช่วงคะแนน 80 - 100 คะแนน ระดับพอใช้ มีช่วงคะแนน 50 - 79 คะแนน ระดับปรับปรุง มีช่วงคะแนน 0 - 49 คะแนน

<p>วิธีการเก็บ ข้อมูล</p>	<p>3. สรุปรายงานนักเรียนในแต่ละกลุ่ม ทั้ง 3 กลุ่มลงในแบบรายงานความรู้และพฤติกรรมที่สอดคล้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ว5_101 ป สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา และ ว5_101 ม สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา</p>
<p>ความถี่ในการ จัดเก็บ</p>	<p>ปีละ 1 ครั้ง ปลายปีการศึกษา</p>
<p>การรายงาน ผล</p>	<p>จัดส่งแบบรายงาน ว5_101 ป และ ว5_101 ม ถึงสำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีภายในวันที่ 15 มีนาคมของทุกปี</p>
<p>การใช้ ประโยชน์</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. บ่งชี้ว่านักเรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากน้อยเพียงใด 2. สะท้อนถึงคุณภาพของการจัดกิจกรรมการพัฒนานักเรียน และใช้เปรียบเทียบความก้าวหน้าของการจัดกิจกรรมการพัฒนานักเรียนในด้านดังกล่าวได้

วัตถุประสงค์ที่ 6
เสริมสร้างศักยภาพของเด็กและเยาวชนในการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรม
และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ตัวชี้วัดที่ 39 ร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป

ความหมาย	จำนวนนักเรียนในแต่ละระดับชั้นที่ผ่านการประเมินความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นตามประเภทของวัฒนธรรมและภูมิปัญญา 9 ประเภทในระดับดีต่อนักเรียนที่เข้ารับการประเมิน 100 คน
การคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับดี} \times 100}{\text{จำนวนนักเรียนที่เข้ารับการประเมินทั้งหมด}}$ <p>โดยคำนวณแยกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6</p>
วิธีการเก็บข้อมูล	<ol style="list-style-type: none"> ครูผู้รับผิดชอบดำเนินการประเมินความรู้ของนักเรียน โดยการจัดสอบวัดความรู้ในเรื่องการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่แต่ละชั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามประเภทของวัฒนธรรมและภูมิปัญญา 9 ประเภท นำคะแนนของนักเรียนแต่ละคนมาเทียบกับเกณฑ์การประเมินเพื่อจัดกลุ่มคุณภาพของนักเรียนเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มดี พอใช้ และปรับปรุง โดยโรงเรียนสามารถกำหนดเกณฑ์การประเมินได้ตามบริบทของโรงเรียนเอง หรือจะใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> ระดับดี มีช่วงคะแนน 80 - 100 คะแนน ระดับพอใช้ มีช่วงคะแนน 50 - 79 คะแนน ระดับปรับปรุง มีช่วงคะแนน 0 - 49 คะแนน สรุปจำนวนนักเรียนในแต่ละกลุ่ม ทั้ง 3 กลุ่ม ลงในแบบรายงานความรู้และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ว6_101 ป สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา และ ว6_101 ม สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
ความถี่ในการจัดเก็บ	ปีละ 1 ครั้ง ภาคปลาย

การรายงานผล	จัดส่งแบบรายงาน ว6_101 ป และ ว6_101 ม ถึงสำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีภายในวันที่ 15 มีนาคมของทุกปี
การใช้ประโยชน์	<ol style="list-style-type: none"> 1. บ่งชี้ว่านักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นของตนในเกณฑ์ดีมากน้อยเท่าไร 2. สะท้อนถึงคุณภาพของการจัดกิจกรรมการพัฒนานักเรียน และใช้เปรียบเทียบความก้าวหน้าของการจัดกิจกรรมการพัฒนานักเรียนในด้านดังกล่าวได้
ข้อมูลเพิ่มเติม	<p>ภูมิปัญญาไทย หมายถึง องค์ความรู้ ความสามารถ และทักษะที่เกิดจากการสั่งสมประสบการณ์ ผ่านกระบวนการเรียนรู้ เลือกรสร ปรุงแต่ง พัฒนา และถ่ายทอดสืบต่อกันมา เพื่อใช้แก้ปัญหาและพัฒนาวิถีชีวิตให้สมดุลกับสภาพแวดล้อมและเหมาะสมกับยุคสมัย</p> <p>ดังนั้นลักษณะสำคัญของภูมิปัญญา จึงมีลักษณะเป็นองค์รวม มีคุณค่าทางวัฒนธรรม และเกิดขึ้นในวิถีชีวิต ลักษณะความเป็นองค์รวมของภูมิปัญญานั้นมีความเด่นชัดใน 9 ด้าน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านเกษตรกรรม ความสามารถในการผสมผสานองค์ความรู้ ทักษะและเทคนิคด้านการเกษตรกับเทคโนโลยี โดยการพัฒนามาบนพื้นฐานคุณค่าดั้งเดิม เช่น การทำนาปลอดสารพิษ สวนสมรม ของภาคใต้ วนเกษตร เป็นต้น 2. ด้านอุตสาหกรรมและหัตถกรรม การรู้จักประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการแปรรูปหรือการผลิต ซึ่งเป็นขบวนการให้ชุมชนท้องถิ่นสามารถพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจได้ รวมทั้งการผลิตและการจำหน่ายผลผลิตทางหัตถกรรม เช่น การทอผ้า การทอเสื่อ การจักรสานเครื่องมือทำประมง การสร้างบ้านเรือนไทย ผ้ามัดย้อมสีธรรมชาติ เป็นต้น 3. ด้านการแพทย์แผนไทย ความสามารถในการจัดการป้องกันและรักษาสุขภาพของคน โดยเน้นให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองทางด้านสุขภาพอนามัยได้ เช่น ยาจากสมุนไพร การนวดแผนโบราณ การดูแลและรักษาสุขภาพแบบพื้นบ้าน เป็นต้น 4. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความสามารถเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งการอนุรักษ์ การพัฒนาและการใช้ประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน เช่น การบวชป่า การสืบชะตาแม่น้ำ การอนุรักษ์ป่าชายเลน การจัดการป่าต้นน้ำและป่าชุมชน เป็นต้น

<p>ข้อมูลเพิ่มเติม</p>	<ol style="list-style-type: none"> 5. ด้านกองทุนและธุรกิจชุมชน ความสามารถในการด้านการสะสมและบริหารกองทุน และสวัสดิการชุมชนทั้งที่เป็นตัวเงินและโภคทรัพย์เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงให้แก่ชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกในกลุ่ม เช่น การจัดการกองทุนชุมชนในรูปแบบของสหกรณ์ออมทรัพย์ ธนาคารหมู่บ้าน การจัดตั้งกองทุนสวัสดิการรักษายาบาลของชุมชน และการจัดระบบสวัสดิการบริการชุมชน เป็นต้น 6. ด้านศิลปกรรม ความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านจิตรกรรม ประติมากรรม นาฏศิลป์ดนตรี ทัศนศิลป์ คีตศิลป์ การละเล่นพื้นบ้านและนันทนาการ เช่น หมอลำพื้นบ้าน เพลงอีแซว การขับซอ การแกะสลักไม้ การทำหัวโขน การแกะหนังตะลุง ลิเกฮูลู่ การเป่าแคน เป็นต้น 7. ด้านภาษาและวรรณกรรม ความสามารถในการอนุรักษ์และสร้างสรรค์ผลงานด้านภาษา เช่น ภาษาและวรรณกรรมท้องถิ่นในภูมิภาคต่างๆ ภาษาและวรรณกรรมชนเผ่า เช่น กะเหรี่ยง อาข่า ลahu (มูเซอ) 8. ด้านปรัชญา ศาสนา และประเพณี ความสามารถประยุกต์และปรับใช้หลักธรรมคำสอนทางศาสนา ปรัชญา ความเชื่อและประเพณีที่มีคุณค่าให้เหมาะสมต่อบริบทสังคม เช่น การถ่ายทอดวรรณกรรมคำสอนทางศาสนา กลอนสรภัญญะ ฮีต 12 ครอง 14 และประเพณีบุญประเพณีข้าว ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นต้น 9. ด้านโภชนาการ ความสามารถในการเลือกสรรประดิษฐ์และปรุงแต่งอาหารได้เหมาะสมกับความต้องการของร่างกายในสภาวะการณ์ต่างๆ เช่น อาหาร ขนมประจำแต่ละท้องถิ่น การแปรรูปอาหารของแต่ละภูมิภาค เป็นต้น เช่น การทำปลาร้า น้ำบูดู การทำปลาสาม <p>(ที่มา: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2551)</p>
------------------------	--

ตัวชี้วัดที่ 40 ร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้ร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ความหมาย	จำนวนนักเรียนในแต่ละระดับชั้นที่เข้าร่วมในกิจกรรมการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นตามประเภทของวัฒนธรรมและภูมิปัญญา 9 ประเภทข้างต้น ต่อ นักเรียนที่เข้ารับการประเมิน 100 คน
การคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับดี} \times 100}{\text{จำนวนนักเรียนที่เข้ารับการประเมินทั้งหมด}}$ <p>โดยคำนวณแยกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6</p>
วิธีการเก็บข้อมูล	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูผู้รับผิดชอบดำเนินการประเมินการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน โดยการสังเกตจากการปฏิบัติตนของนักเรียน 2. นำคะแนนของนักเรียนแต่ละคนมาเทียบกับเกณฑ์การประเมินเพื่อจัดกลุ่มคุณภาพของนักเรียนเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มดี พอใช้ และปรับปรุง โดยโรงเรียนสามารถกำหนดเกณฑ์การประเมินได้ตามบริบทของโรงเรียนเอง หรือจะใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> • ระดับดี มีช่วงคะแนน 80 - 100 คะแนน • ระดับพอใช้ มีช่วงคะแนน 50 - 79 คะแนน • ระดับปรับปรุง มีช่วงคะแนน 0 - 49 คะแนน 3. สรุปจำนวนนักเรียนในแต่ละกลุ่ม ทั้ง 3 กลุ่ม ลงในแบบรายงานความรู้และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ว6_101 ป สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา และ ว6_101 ม สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
ความถี่ในการจัดเก็บ	ปีละ 1 ครั้ง ปลายปีการศึกษา
การรายงานผล	จัดส่งแบบรายงาน ว6_101 ป และ ว6_101 ม ถึงสำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีภายในวันที่ 15 มีนาคมของทุกปี

การใช้ประโยชน์	เป็นข้อมูลที่จะสะท้อนให้เห็นว่านักเรียนเห็นคุณค่า มีความภาคภูมิใจ และสืบสานการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่น
----------------	--

เครื่องชั้วต แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร
ตามพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2550 - 2559
ISBN 978-974-9958-40-7
พิมพ์ครั้งที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2553 จำนวน 2,000 เล่ม
จัดพิมพ์โดย สำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี
สำนักพระราชวัง สวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10303
โทรศัพท์ 0 2280 5032, 0 2281 3921, 0 2282 6511 โทรสาร 0 2281 3923
พิมพ์ที่ บริษัท พี.เอ.ลีฟวิ่ง จำกัด
เลขที่ 4 ซอยสิรินธร 7 แขวงบางบำหรุ เขตบางพลัด กรุงเทพฯ 10700
โทรศัพท์ 0 2881 9890 โทรสาร 0 2881 9894